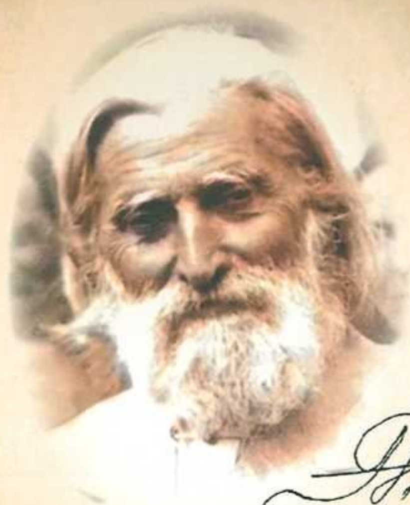

PETER DEUNOV

Cuvintele Sfinte ale Maestrului

Tot ce faci, fă sub privirea vigilentă a Duhului Sfânt!

Dinasty Books
Proeditură şi Tipografie

PETER DEUNOV

CUVNITELE SFINTE ALE MAESTRULUI

ORIGINEA CĂRŢII

Această carte are o poveste.

V-o înfăţişăm pe scurt.

Maestrul era întotdeauna însoţit de una sau mai multe stenografe care îi notau cu scrupulozitate cuvintele. Una dintre ele (să-i spunem S.K.) nota îndeosebi anumite fraze pe care Maestrul le rostea în cursul zilei: în contact cu vizitatorii, cu ocazia unor probleme de lucru sau de serviciu ori ca răspuns la unele întrebări. Nota, aşadar, cu grijă anumite fraze ale Maestrului, apoi le copia într-un caiet mic, îmbrăcat în catifea violetă. Într-o zi, caietul s-a umplut.

Tocmai atunci era aniversarea Maestrului şi întreaga frăţie mergea împreună cu el în munţi. În vârf, la un popas, fiecare i-a adus un dar, şi chiar flori, pe care le-a primit cu bunătate, deşi nu-i plăceau aşa (*Trebuia ca florile să rămână aşa cum erau, cu rădăcinile în pământ, să nu fie tăiate*).

La sfârşit, S.K. s-a apropiat de Maestru cu caietul învelit în catifea şi i la întins. Maestrul l-a luat, La întredeschis puţin şi i la înapoiat cu un gest neglijent în faţa tuturor, parcă oarecum dispreţuitor. A fost atât de cumplit, încât ea a avut impresia că a comis un act plin de vanitate. Din cauza emoţiei, a simţit că leşină. Toţi erau stupefiaţi. Atunci, şeful corului a luat iniţiativa de a cere un cântec, ca să alunge această situaţie stânjenitoare.

Biata S.K. nu mai vedea bine în faţa ochilor.

Au mai rămas cu toţii un moment, apoi au început să coboare. Corul îşi continua cântecele. Grosul participanţilor era deja mult în faţă, pe când S.K. abia înainta ultima. Maestrul mergea înaintea tuturor. În acest timp, femeia îşi zicea: „Doamne, m-ai ofensat şi sunt ofensată”.

Trecând pe lângă un lac, aflându-se foarte în urma tuturor, S.K. s-a pregătit să se arunce în apă. Exact în acel moment, Maestrul, deşi la câteva sute de metri înainte, a apărut lângă

ea. A privit-o şi i-a spus doar atât: „Dacă ţii la Maestru, nu face asta”. Ea a coborât întristată.

Mult timp, s-a simţit jignită şi a păstrat în fiinţa ei această rană; şi nu mai putea să scrie nimic. Totuşi, după o vreme, a reînceput să noteze cuvintele Maestrului, umplând astfel şi al doilea caiet. Dar n-a mai adus vorba despre caiet în faţa lui, convinsă că acesta uitase.

Au trecut doi ani, şi în 1937, cu ocazia aniversării sale, Maestrul a chemat-o şi, simplu, zâmbindu-i, i-a cerut să-i aducă caietul, adăugând: „îl vom publica!”.

S.K. i-a adus cele două caiete şi cartea fost publicată.

SUFLETELE CARE SPERĂ

Ceea ce doriţi cu ardoare se va realiza!

Ceea ce păstraţi cu sfinţenie în sufletul vostru este realitatea de mâine!

Veniţi în ţara primăverii veşnice!

Veniţi în ţara tinereţii veşnice!

Veniţi în ţara bucuriei!

Veniţi în ţara iubirii!

E atât de aproape de voi!

Boala şi moartea au fost izgonite din această ţară!

Veniţi şi primiţi comorile voastre!

Veniţi în ţara în care îi veţi găsi pe cei care vă cunosc şi pe care îi cunoaşteţi.

CÂND SOARELE STRĂLUCEŞTE

Când soarele străluceşte
pământul se acoperă de verdeaţă, izvoarele ţâşnesc şi curg,
vânturile bat,
florile se deschid,
pomii dau roade
şi omul se trezeşte şi începe să gândească.
Această carte este pentru discipol!
Această carte le este destinată tuturor!
Pentru că fiecare om a venit pe pământ
Să înveţe.
Această carte i se adresează fiecăruia dintre noi!
Animalul a învăţat să simtă,
dar omul a venit pe pământ ca să gândească.
Universul întreg este pentru el o carte pusă în practică.
Omul are misiunea să se instruiască.
„A făcut-o puţin mai prejos decât îngerii”.
Omul se instruieşte şi îngerii slujesc.
În slujire, îngerii pun în aplicare ce au învăţat.
Oamenii sunt discipoli
şi îngerii, slujitori.
Cel ce poate să slujească trebuie întâi să fi fost discipol.
Slujirea este superioară simplei studieri.
Slujitorul ceresc se situează pe o treaptă a evoluţiei mai înaltă decât discipolul de pe pământ.
„Fiul Omului n-a venit să fie slujit, ci să slujească”.
Discipolul se instruieşte, dar maestrul slujeşte!

CALEA MAESTRULUI

Iubeşte calea perfectă a adevărului şi a vieţii.
Aşează binele ca temelie a casei tale.
Dreptatea să fie măsura sa,
Iubirea, podoaba ei,
înţelepciunea, zidul ei de apărare
şi adevărul, făclia ei.
Numai atunci Mă vei cunoaşte şi Mă voi arăta ţie.

Dumnezeu

Sufletul omul năzuieşte veşnic spre Dumnezeu şi spre iubirea Lui, căutându-le în spatele a mii de forme. Piscul vieţii discipolului este elanul său ascensional spre acest bine veşnic.

Maestrul

Maestrul însuşi îşi cheamă discipolii şi discipolii îi recunosc vocea.

Discipolul

Când discipolul şi-a găsit maestrul, s-a apropiat de Dumnezeu.

Iubirea de Dumnezeu

Discipolul îşi începe ucenicia prin iubire. „Dacă
Mă iubiţi, respectaţi-Mi cuvântul”.

Iubeşte-L întâi pe Cel care a fost întotdeauna statornic şi de neclintit în iubirea Lui faţă de tine.

Iubeşte-L pe Cel care ţi-a dat viaţă şi toate condiţiile pentru înflorirea ei.

Cele trei principii

Adevărul exclude orice plăcere.
Înţelepciunea exclude orice frivolitate.
Iubirea exclude orice violenţă.

Lumina

Discipolul trăieşte în lumină. Este singura lume reală. Umbra nu e reală.

Caută lumina care e fără umbră.

Evită orice gând, orice sentiment de natură să-ţi întunece conştiinţa.

Adevărul

„Piscul Cuvântului Tău este adevărul”.

Acolo unde străluceşte adevărul, rodul se formează şi se pârguieşte.

Discipolul înţelege adevărul doar când îl pune în aplicare.

Puritatea

Discipolul trebuie să aibă gândurile, dorinţele şi acţiunile curate, pentru ca maestrul să-i poată încredinţa metodele de lucru.

Calea discipolului

Calea discipolului este calea zorilor.

Este calea luminii eterne care poartă în ea iubirea.

Dumnezeu

Numai de Dumnezeu se poate apropia omul cel mai uşor.

Iubirea pentru maestru

Relaţia maestru-discipol este bazată pe iubire. Discipolul care îşi iubeşte maestrul poate să primească în această dispoziţie sufletească tot ce-i dăruieşte maestrul.

Focul

Discipolul trebuie să treacă prin foc ca să se purifice.

Calea cea dreaptă

Discipolul nu-şi permite în niciun caz să se îndoiască de providenţa divină.

El ştie că drumul pe care a pornit este drumul adevărat.

Este calea care duce la Dumnezeu.

Raţiunea

Discipolul îşi cântăreşte întotdeauna atent acţiunile.

Raţiunea precede seninătatea.

Binele

Să ştii că discipolul are întotdeauna posibilitatea să facă binele.

Binele e scopul vieţii sale.

Convingerea

Discipolul trece prin ispită pentru a-i fi puse la încercare convingerile.

Sufletul

Să fii conştient de tine însuţi ca de un suflet!

Socoteşte-te un suflet viu care năzuieşte la Dumnezeu.

Rezistenţa

Discipolul se confruntă cu greutăţile vieţii ca să-şi întărească rezistenţa şi să-şi trezească conştiinţa.

O viaţă fără momente cu o astfel de intensitate este viaţa sufletelor adormite.

Discipolul trebuie să suporte tot ce i se întâmplă.

În spatele a tot ce se petrece în existenţă, el vede acţiunea iubirii nemărginite care uneşte toate lucrurile.

Consacrarea

Când discipolul şi-a găsit maestrul şi maestrul i s-a adresat o dată, acesta îşi protejează puritatea cu devoţiune.

Vigilenţa

Conştiinţa discipolului trebuie să fie mereu trează, căci în lume se găsesc multe suflete înapoiate, care se străduiesc să-i întindă tot felul de capcane ca să-l atragă şi să-l facă să se abată de la calea cea dreaptă, dacă e posibil.

Munca împreună cu maestrul

Discipolul trebuie să trăiască asemenea unui suflet, unui suflet treaz, vibrând de iubire pentru Dumnezeu. Atunci, poate să lucreze cu maestrul lui.

Înţelegerea

Formele sunt învelişul. Ele nu-l tulbură cu nimic pe discipol.

El caută ideea veşnică ce lucrează în forme şi le conferă valoare.

Astfel, se uneşte cu lumea Duhului Sfânt, cu lumea tainică a universului.

Conştiinţa discipolului

Discipolul este mereu în ucenicie. Ştie că e discipol şi este conştient de asta clipă de clipă.

Rugăciunea

Discipolul se roagă şi singur.

El este concentrat asupra rugăciunii şi-i trăieşte cuvintele.

Exigenţa

În îndeplinirea legilor divine, discipolul este foarte exigent faţă de sine însuşi.

Tăcerea

Nimeni să nu afle despre experienţele tale cât timp n-ai clădit în tine un punct de sprijin foarte sigur pe care să te poţi bizui.

Duhul

Tot ce faci, fa sub privirea vigilentă a Duhului Sfânt!

Cu Dumnezeu

Fii mereu în contact cu Dumnezeul iubirii. În afara Lui se naşte păcatul.

Contemplarea

Contemplarea înseamnă acele minute sfinte în care imagini sublime pun stăpânire pe conştiinţa discipolului.

Contemplarea îi este indispensabilă discipolului ca să poată vedea clar în el însuşi şi să acţioneze în consecinţă.

Singurătatea

Discipolul trebuie să petreacă un timp în singurătate ca să se întărească.

Astfel gândirea lui devine mai fermă.

Păstrarea libertăţii

Păstrează-ţi sufletul veşnic liber!

Puritatea

Puritatea este contextul de viaţă al discipolului.

Nimic nu e mai frumos pentru discipol decât puritatea.

Iubirea divină

Morala discipolului este iubirea divină.

Creşterea

Sub razele soarelui, florile se deschid şi fructele se coc.

Sufletul discipolului creşte doar în iubirea de Dumnezeu.

Caracterul

Discipolul dă dovadă de caracter când iubirea nu-i e supusă niciunei variaţii.

Dacă se schimbă, înseamnă că nu iubeşte.

Libertatea

Discipolul aude întotdeauna în suflet cuvântul lui Dumnezeu.

Orice teamă dispare şi o pace adâncă domneşte atunci înlăuntrul lui.

E liber.

Sufletul feciorelnic

Discipolul trebuie să aibă o viaţă feciorelnică şi curată.

Numai atunci este în starea potrivită pentru a simţi că este un suflet viu, un suflet feciorelnic.

Idealul

Încercările nu sunt mai puternice decât idealul discipolului; de aceea, discipolul poate fi recunoscut doar prin încercări.

Discipolul e mai puternic decât circumstanţele, pentru că se află deasupra lor. Poartă în el Divinul.

Unele suflete sunt la bunul-plac al împrejurărilor, dar astfel de suflete nu pot să aspire la un ideal, oricare ar fi el!

Un suflet cu o voinţă invincibilă, acesta este idealul.

Supunerea

Discipolul este sever cu el însuşi!

El respectă cu veneraţie cuvintele maestrului şi îi urmează toate sfaturile, fără să omită vreunul.

Primul pas

Primul pas al discipolului este să se simtă ca un suflet viu care caută trei obiective: să simtă, să gândească, să acţioneze potrivit voinţei lui Dumnezeu.

Al doilea este să-i considere pe toţi ceilalţi oameni suflete ataşate prin iubirea de Dumnezeu.

Discipolii Frăţiei Universale nu sunt bărbaţi şi femei, ci suflete.

Fericirea

Discipolul nu-şi aşteaptă fericirea din afară.

Se instruieşte, lucrează asupra sa şi în lume fără să-i cedeze acesteia.

Pretinsa fericire a lumii seamănă cu temnicerul închisorii: deschide uşile, deţinuţii dau o raită pe afară şi apoi îi închide din nou.

Gândul discipolului

Un singur şi nobil gând trebuie să ocupe sufletul discipolului: *lucrarea lui Dumnezeu!*

Nu uita

Reţine doar atât:

Eşti un suflet viu care îl iubeşte pe Dumnezeu!

Maestrul şi discipolul

Este de ajuns ca maestrul să fi venit o dată lângă discipol, pentru ca acesta să-l urmeze.

Supunerea şi iubirea îl apropie pe discipol de maestru.

Maestrul îi dăruieşte iubire chiar din momentul venirii sale; discipolul îi arată supunere.

Înălţarea

Întâi, maestrul vine şi aduce iubire.

Discipolul se trezeşte, începe să înveţe şi se înalţă.

Viaţa simplă

Discipolul duce o viaţă simplă, fără nicio extravaganţă.

Tăcerea, glasul blând al lui Dumnezeu

Discipolul rezolvă problemele cele mai dificile într-un calm absolut, când toţi dorm şi numai Dumnezeu veghează.

Glasul blând al lui Dumnezeu se aude doar în tăcere.

Legea

A trăi potrivit voinţei lui Dumnezeu: aceasta este legea care menţine legătura dintre maestru şi discipol.

Împărăţia discipolului

Discipolul trăieşte în întinsa împărăţie a libertăţii.

Trebuie să-şi protejeze libertatea.

Adevăratele relaţii

Sufletul trăieşte în puritate absolută!

Când discipolul primeşte iubirea maestrului său, dar nu ca suflet, se perverteşte.

Când primeşte cunoaşterea, dar nu ca suflet, se denaturează.

Numele

Maestrul li se adresează discipolilor pe nume.

Numai maestrul i se adresează pe nume fiecărui discipol.

Când discipolul îşi aude prima oară numele, simte o bucurie mai mare decât orice fericire pământească.

Bucuria

Limbajul nu poate să exprime starea sufletului care trăieşte în iubirea de Dumnezeu.

Discipolul trăieşte într-o bucurie permanentă.

Înflorirea

Dimineaţa, florile îşi deschid corolele ca să primească razele soarelui.

Sufletul discipolului se deschide în faţa maestrului, pregătit fiind să primească adevărurile divine.

Lumina

Cât timp discipolul caută lumina în exterior, nu i se poate vorbi despre Dumnezeu.

Când în exterior apare întunericul, când bântuie furtuna, o licărire interioară îi luminează conştiinţa şi în el apare iubirea pentru ce e mare!

Să păstreze cu mare grijă lumina interioară!

Acesta este momentul pe care discipolul îl aşteaptă în viaţa lui.

Glasul maestrului

Discipolul nu poate fi ataşat în acelaşi timp de ce este trecător şi de Dumnezeu.

Dacă îl iubeşte pe Dumnezeu, va vedea înaintea ochilor săi lumea efemeră întunecându-se, îndepărtându-se din ce în ce mai mult şi dispărând. Atunci, se va afla într-o altă lume, o lume de lumină, de pace şi de bucurie.

Şi va auzi glasul maestrului său.

Rugăciunea

Rugăciunea este un proces de purificare.

Discipolul trebuie să se roage mereu.

Trebuie să se pună la adăpost de influenţele efemerului, prin rugăciune, gânduri curate şi o necontenită iubire de Dumnezeu.

O lege

Discipolul se bucură de evoluţia fiecărui suflet şi contribuie la ea. Legea lumii spirituale spune: Când unul se înalţă, toţi se înalţă!

Munca interioară

Dacă discipolul lucrează asupra corpurilor sale spirituale, va primi lăuntric anumite adevăruri.

Condiţiile favorabile nu sunt întotdeauna exterioare.

Disponibilitatea

Când discipolul îşi înţelege exact maestrul, devine receptiv şi i se dăruieşte întotdeauna.

Concordanţa

Când sufletul primeşte totul, pătruns de iubirea divină, totul îi este dăruit cu iubire. Aceasta este legea Domnului.

Reciprocitatea

Prima lege sfântă este:

Iubirea domneşte doar în sferele pure ale libertăţii.

Iubirea nu poate să existe decât acolo unde domneşte o libertate interioară absolută. Maestrul îi dăruieşte această libertate discipolului.

Şi discipolul trebuie să-i lase libertate deplină maestrului. Această libertate este sfântă!

Maestrul

Când te simţi copleşit în pustiul existenţei, maestrul îţi aude chemarea.

Înalţă-ţi conştiinţa, şi-i vei auzi glasul.

Atunci vei fi consolat.

Unirea

Numai în Dumnezeu se săvârşeşte unirea perfectă a iubirii supreme cu bucuria.

Când le ai, Dumnezeu sălăşluieşte în tine.

Divinul

Viaţa divină îi cere discipolului să trăiască constant în iubire şi bucurie.

Numele nou

Fii pur.

Când sufletele mari trăiesc în puritate absolută, primesc de la maestrul lor un nume nou.

Puritatea, viaţa

Când conştiinţa i se trezeşte astfel încât să aspire la legături adevărate cu maestrul, discipolul atinge puritatea şi ea devine izvorul vieţii sale.

În această viaţă studiază, creşte şi ajunge la perfecţiune.

Viaţa pentru Dumnezeu

Maestrul este gata întotdeauna să-i facă cunoscute discipolului adevărurile divine, îndată ce constată că este pregătit cu adevărat şi că este însufleţit de o dorinţă adevărată de a trăi pentru iubirea sublimă şi universală.

De aici îşi ia el puterea şi răspândeşte lumina care ţâşneşte din ea.

Descoperirea maestrului

Discipolul care îl recunoaşte pe Dumnezeu în el îşi găseşte maestrul.

Calea

Prin punerea în aplicare în viaţă a legilor divine, discipolul arată că merge pe calea adevărului.

Viaţa intensă

Viaţa discipolului este de o mare intensitate!

Trece prin bucurii şi tristeţi profunde pe care lumea nu le cunoaşte.

Este tristeţea tuturor grânelor semănate în pământ negru şi bucuria tuturor florilor deschise la lumină.

Iubirea discipolului

Când discipolul îşi iubeşte maestrul, se poartă în viaţă aşa cum s-ar purta maestrul.

Regula sfântă

Deschide-ţi zilnic inima spre Preaiubitul sufletului tău, ca să poată să-i vadă adâncurile ascunse. Deschide-ţi în fiecare zi sufletul spre Domnul!

Credinţa

Să ai credinţă deplină în Dumnezeu!

Şi orice teamă interioară va dispărea.

Să crezi că nu vei pierde niciodată bunul preţios pe care Dumnezeu l-a aşezat în sufletul tău înainte de crearea lumii.

Această credinţă te eliberează de orice teamă, de orice suspiciune şi de îndoială în general. Te face liber şi statornic.

Smerenia

Smerenia este expresia iubirii faţă de Atotputernic.

Piscurile inaccesibile îşi trimit binecuvântarea spre vale.

Firescul

În viaţa sa, discipolul este cât se poate de firesc.

Aceasta îi aduce frumuseţe şi sinceritate.

Acest firesc asigură condiţiile de manifestare a iubirii.

Înţelegerea

Dacă ceva îţi tulbură privirea, încearcă să receptezi, în spatele vălului formelor tranzitorii, lucrul neîncetat pe care Duhul Sfânt îl săvârşeşte pentru înălţarea sufletelor spre Atotputernic.

În spatele fiecărei forme, vezi imaginea lui Dumnezeu.

Lumea

Lucrul cel mai fatal pentru om este să caute să-i placă lumii, căci va fi dezamăgit întotdeauna.

Viaţa capătă sens doar când vibrează în armonie cu glasul blând al Celui Luminat.

Percepţia

Maestrul îi vorbeşte discipolului clar şi deschis.

Discipolul îi percepe cuvintele şi le înţelege.

Aşezându-le în suflet, discipolul le păstrează ca pe un bun sfânt.

Maestrul

Maestrul coboară ca să-şi manifeste iubirea.

Nu este un proces vizibil.

El transmite curenţii puri ai iubirii pentru tot ce există.

Vrea să apropie astfel sufletele de lumina şi bucuria în care trăieşte el însuşi.

Reciprocitatea

Când un pom face fructe gustoase din abundenţă, grădinarul îl udă cu bucurie, iar cerul îi dăruieşte şi el cu generozitate razele soarelui şi ploaia binefăcătoare.

Când discipolul păstrează şi preţuieşte ce primeşte de la maestrul lui, se trezeşte atunci în maestru dorinţa de a-i dărui şi de a-i dezvălui şi mai multe lucruri.

Cunoaşterea sfântă

Natura raţională a plasat cunoaşterea sfântă pe piscuri inaccesibile pentru ca doar sufletele pregătite şi capabile să-i preţuiască întreaga valoare să se poată bucura de frumuseţea ei. Discipolul nu trebuie s-o expună în faţa lumii.

Libertatea

Din afară, nimeni nu te poate perverti dacă nu accepţi tu însuţi asta.

Este gradul de libertate cel mai înalt pe care Creatorul i La lăsat omului.

Păcatul

Discipolul iubeşte florile care se deschid în sufletul lui, adică gândurile frumoase, sentimentele nobile şi faptele bune.

El veghează asupra lor cu grijă şi nu-i permite îngheţului să le vatăme.

Îngheţul este păcatul care îi e străin.

Discipolul iubeşte florile deschise în sufletul lui.

Binele

Binele este singura preocupare a discipolului.

Duhurile

Discipolul ştie să deosebească duhurile.

Duhurile rele vin la el sub forma unui bărbat sau a unei femei, în timp ce spiritele luminoase apar ca suflete.

Prima rază

Aspiraţia spre puritate este aspiraţia spre iubire.

Ea arată că omul a ieşit din viaţa obişnuită şi merge spre o viaţă superioară.

Prima rază a iubirii îl luminează pe discipol îndată ce dobândeşte puritatea. Atunci îi apare în faţă viaţa luminoasă a marilor suflete, viaţă căreia sufletul omenesc îi este predestinat.

Aceasta este chiar lucrarea lui Dumnezeu. „Lor le dezvăluie Dumnezeu toate aceste lucruri”.

Protejează

Protejează cu grijă libertatea pe care ai primit-o de la Dumnezeu. Mulţumită ei, îţi elaborezi şi-ţi construieşti solid caracterul.

Evidenţă

Pentru om, a-L sluji pe Dumnezeu şi a rămâne în iubirea Lui înseamnă grandoare şi slavă.

Viaţa ta

Izvorul care ţâşneşte din piscuri udă totul în calea lui.

Dacă vrei să ajuţi omenirea, ai grijă întâi să-ţi ameliorezi propria viaţă.

Vei acţiona atunci după legea izvorului.

Răbdarea

Discipolul poate să aibă răbdare pentru că ştie să aştepte.

Discipolul poate să aibă răbdare pentru că înţelege.

Discipolul poate să aibă răbdare pentru că ştie că există un timp pentru fiecare lucru.

Abnegaţia

Discipolul suportă cu mare abnegaţie toate jignirile care i se pot adresa.

Inteligenţa

Lumina inteligenţei face conştiinţa discipolului mai lucidă şi o ţine mereu trează, ca să fie în contact permanent cu Duhul Sfânt.

Supunerea, smerenia

În viaţă, supunerea este un izvor curat şi abundent. Fii supus şi blând întotdeauna şi păstrează cu sfinţenie în suflet tot ce provine din acest izvor.

Întotdeauna

Păstrează-ţi întotdeauna puritatea interioară!

Maestru şi discipol

Sinceritatea este condiţia indispensabilă existenţei unei rezonanţe a sufletelor lor. Este condiţia graţie căreia maestrul poate să dăruiască şi discipolul, să primească.

Sinceritatea este condiţia unei relaţii corecte între maestru şi discipol.

Reciprocitatea

Când discipolul este sincer, maestrul este blând cu el.

Când discipolul îl minte, maestrul e sever.

Experienţa

Unele experienţe sunt etape în viaţa discipolului!

O experienţă trăită de discipol are valoare doar pentru el.

Ea formează în sufletul lui un spaţiu sfânt.

E bogăţia lui!

Potrivit legii libertăţii interioare, el o poate comunica, dar numai unui suflet apropiat, cu inima arzând de iubire şi plină de abnegaţie şi dorinţă constantă de a-L sluji pe Dumnezeu. Dacă o împărtăşeşte unei fiinţe incapabile s-o înţeleagă şi s-o aprecieze, va simţi în suflet o tristeţe profundă.

Duhul Sfânt

În viaţa lui, discipolul acţionează întotdeauna la impulsul puternic al Duhului Sfânt, fără să fie nevoie să adauge nimic altceva!

Puritatea

Fii pur ca un copil.

Fidelitatea

Fii la fel de fidel ca Dumnezeu.

Glasul interior

Ascultă mereu glasul sufletului tău, şi vei şti cum să te comporţi.

Munca discipolului

Fă tot ce-I este plăcut lui Dumnezeu; acesta este criteriul discipolului.

Gândirea trează

Gândeşte-te la Dumnezeu şi la cei care suferă, când eşti trist şi descurajat.

Acest gând te va uşura şi te va îmbărbăta.

Măsura

Relaţia maestrului cu discipolul depinde de discipol.

Orice discipol care învaţă bine se bucură de buna-dispoziţie a maestrului său.

Razele soarelui pătrund într-o încăpere când ferestrele sunt deschise.

Corpurile spirituale

Pentru ca discipolul să fie permanent în contact cu maestrul său, trebuie să-şi dezvolte corpurile spirituale.

Legătura între maestru şi discipol este spirituală.

Afinitatea

Maestrul este maestru pentru toţi.

Dar, dacă discipolul uzează de vreun procedeu sincer şi sfânt în care Se manifestă Dumnezeu, poate să-şi atragă o mai mare iubire din partea maestrului.

Dialog mistic

- Eu sunt Calea!

- Şi Lumina care mă călăuzeşte pe Cale!

Rugăciunea, credinţa

Roagă-te întruna şi încredinţează totul mâinilor Domnului.

Dacă Dumnezeu vrea să acţioneze, îţi va oferi mijloacele necesare.

Realul

Adevărata măreţie se găseşte dincolo de materie. În viaţă, realul, sublimul este invizibil.

De aceea, discipolul renunţă treptat la tot ce e material şi tranzitoriu. El intră într-o lume în care domneşte lumina. Acolo îşi recunoaşte corect maestrul şi viaţa lui trece într-o gamă nouă şi superioară.

Acest proces se poate produce pe moment. Totul depinde de discipol.

Rugăciunea, puritatea

Cu cât curge mai mult, cu atât apa izvorului e mai pură.

Discipolul se roagă deseori; e un lucru indispensabil pentru puritatea lui.

Regula

Cuvintele maestrului nu trebuie să fie niciodată subiect de tentaţie pentru discipol. Ele trebuie întotdeauna să-l înalţe şi să-l hrănească sufleteşte.

Legea

Discipolul trebuie să cunoască şi să păstreze mereu în gând legea următoare: *Totul în viaţă se transformă în bine!*

Viaţa

Atâta timp cât crenguţa se mişcă în sus şi în jos, dar rămâne bine fixată de copac, nu există niciun pericol pentru ea. Pericolul apare atunci când se desprinde.

Când discipolul trăieşte pentru Dumnezeu, este o creangă bine ataşată de copac.

Îndrăzneala

Discipolul trebuie să fie îndrăzneţ şi hotărât; atunci poate să meargă pe calea îngustă. Calea îngustă îl duce la Dumnezeu!

Bucuria

Fii întotdeauna bucuros.

Legătura cu lumea ideală îl copleşeşte pe discipol de bucurie.

Credinţa, speranţa, iubirea

Cel care este pregătit să se sacrifice va rămâne cu fermitate în iubirea sa.

Cel care păstrează speranţa va rămâne cu fermitate în credinţa sa.

Cel care trăieşte în bucurie va rămâne ferm în speranţa sa.

Dacă nu poţi să simţi bucuria, vei pierde speranţa. Dacă n-ai încredere în nimic, vei pierde credinţa. Dacă nu eşti pregătit să te sacrifici, îţi va fi cu neputinţă să-ţi păstrezi iubirea.

Cele trei reguli

Când nu reuşeşti, arată-ţi speranţa.

Când Dumnezeu te învaţă, arată-ţi credinţa.

Când aproapele tău cade lângă tine, arată-ţi iubirea.

Cele trei reguli

Când zorii apar în tine, arată-ţi speranţa.

Când soarele răsare în tine, arată-ţi credinţa.

Când soarele atinge zenitul, arată-ţi iubirea.

Speranţa e de natură fizică.

Credinţa e de natură spirituală.

Iubirea e de natură divină.

Lacrimile

Unele lacrimi sunt sfinte.

În viaţa discipolului, drumul lor este deosebit. Trebuie ca el să le lase să curgă libere. Lacrimile vindecă. Ele înalţă şi purifică conştiinţa omului. Lacrimile consolează. Fără lacrimi, discipolul trăieşte în suferinţă.

Există şi lacrimi de compasiune.

Lacrimile lui Hristos exprimă sacrificiul pentru omenire.

Omul poate să plângă în sinea lui când simte prezenţa Atotputernicului.

Bucuria

Limitează-ţi dorinţele materiale, şi vei gusta bucuria întru Dumnezeu!

Credinţa

Credinţa duce la realizare. Adevăratul discipol are întotdeauna credinţă. Credinţa vine din „supraconştiinţă”.

Vioiciunea

Discipolul este întreaga viaţă bine-dispus, vioi şi vesel.

Idealul discipolului

În viaţă, discipolul Frăţiei Universale aspiră să realizeze iubirea divină, înţelepciunea divină, adevărul divin.

Prelungirea vieţii

Puritatea prelungeşte viaţa. Discipolul care îşi păstrează corpul pur trăieşte mai mult; cel care îl murdăreşte îl schimbă mai repede.

Iubirea

Iubirea aduce abundenţă. Abundenţa face să dispară orice nemulţumire.

Discipolul a înţeles bine iubirea doar când a ajuns să împace toate contradicţiile din viaţa sa; altfel, n-a înţeles-o.

Iubirea, puritatea

Cel care iubeşte începe să preţuiască puritatea.

Toată viaţa discipolului trebuie să fie pură în numele iubirii.

Răbdarea

Răbdarea este o ştiinţă sublimă!

Rădăcinile ei se află în lumea divină.

Răbdarea şi iubirea, răbdarea şi pacea, răbdarea Şi bucuria.

Numai cel care iubeşte e răbdător.

Numai cel care are pacea e răbdător.

Numai cel care trăieşte în bucurie e răbdător.

Numai cel călăuzit de raţiune e răbdător.

Buna viziune

Orice formă tranzitorie este un tablou neterminat la care lucrează Duhul Sfânt.

Discipolul vede doar binele peste tot şi în fiecare.

Noua naştere

Procesul naşterii este unul neîntrerupt.

Discipolul trebuie să se nască în fiecare zi într-o lume nouă.

Fiecare zi îi aduce o concepţie nouă despre iubire, o cunoaştere nouă a slujirii lui Dumnezeu.

El trebuie să dobândească în fiecare zi o viziune nouă asupra căilor de nepătruns ale lui Dumnezeu.

În fiecare zi, Duhul Sfânt îl vizitează pe discipol şi i se adresează într-un limbaj nou. Cuvântul Lui îi purifică conştiinţa şi o transformă în întregime. Îi înalţă gândirea. El aşteaptă în fiecare zi pogorârea Sfântului Duh!

Libertatea

Când se deschide spre Dumnezeu, sufletul discipolului este liber.

Şi discipolul nu trebuie să-l limiteze prin cerinţele corpului.

Legea karmică limitează omul, dar, îndată ce începe să trăiască pentru Dumnezeu, intră în iubire. Şi atunci e deja liber.

Prezenţa divină

Hristos bate la uşă şi, dacă ea se deschide, intră, dacă uşa rămâne închisă, trece mai departe.

Şi la fel le vorbeşte maestrul discipolilor.

Lucrează cu cei care îl ascultă şi îi pun în aplicare cuvintele. Îi ajută.

Dar, dacă sunt tulburaţi de cuvintele lui şi nu le înţeleg, maestrul se îndepărtează.

Încercarea

Când se află în lume, discipolul trebuie să fie întotdeauna treaz. Acolo, va fi trecut prin spaţii pline de flori. Trebuie doar să treacă, fără să se oprească. Dacă se opreşte, parfumul lor îl va cufunda într-un fel de beţie; va adormi şi va rămâne acolo.

De aceea, conştiinţa trebuie să-i rămână trează, concentrată la scopul său şi legată permanent de maestru.

Natura

În natură, toate formele sunt simbolul unei lumi ideale, veşnice. Ele sunt cartea în care discipolul descifrează scrisul divin. Discipolul îşi începe instruirea studiind natura: izvoarele, iarba, florile, munţii. Acolo caută legile corecte ale vieţii şi ale purităţii.

Inima, inteligenţa, sufletul

Discipolul are inima unui copil şi înţelepciunea unui bătrân.

Şi păstrează întotdeauna în sufletul lui adevărurile cele mai elevate şi mai nobile.

Aura

Cu gândul, discipolul se înconjoară întotdeauna de un zid de apărare.

Trebuie ca el să-şi păstreze sufletul impenetrabil faţă de influenţele a tot ce este trecător.

Gândindu-se la Dumnezeu, îşi înconjoară aura cu lumina divină.

Puritate şi iubire

Discipolul trebuie să fie pur ca să înţeleagă şi să primească iubirea.

Când dobândeşte puritatea, iubeşte lumea întreagă.

Puritatea este zidul său de apărare.

Iubirea

Iubirea este o stare sublimă! Este legea supremă care umple întotdeauna sufletul discipolului.

Rugăciunea

Discipolul trebuie să se roage mereu, ca să fie în contact cu lumea invizibilă şi să se protejeze astfel de ispitele duhurilor inferioare.

Lumina

Discipolul să meargă întotdeauna în lumină, ca să nu se împiedice.

Ucenicia

Discipolul trebuie să se gândească la un singur lucru: să înveţe şi să nu-şi închipuie niciodată că este superior celorlalţi. El ştie că ştiinţa pe care o mai are de dobândit e fără limită. Trebuie să fie conştient că e abia la început. Piscurile cunoaşterii, Pe care trebuie să se ridice, sunt fără limite! De aceea este modest. Modestia îl introduce în templul înţelepciunii. Cel ce vorbeşte numai despre el nu este discipol.

Pacea

În toate situaţiile, discipolul trebuie să-şi păstreze pacea; ştie că totul e pentru binele lui.

Teama e de natură animalică.

Izvorul

Discipolul nu-şi potoleşte setea decât cu apă de izvor. E mai bine să fii însetat decât să bei apă poluată.

Însetatul

Numai însetatul va găsi izvorul din munţi.

Numai însetatul merge la Izvor. Numai discipolul găseşte maestrul.

Numai discipolul rămâne lângă maestrul lui.

Binele

Ceea ce gândeşti primeşti în tine. Gândeşte-te des la adevăr, la iubire, la înţelepciune, la dreptate la virtute.

Şi ele se vor păstra în tine.

Apa care ţâşneşte din adâncuri e pură.

Bucuria aşteptării

Discipolul este întotdeauna mulţumit de momentul prezent.

Trebuie să spere permanent la un viitor divin.

Această speranţă este bucuria şi consolarea lui.

Inteligenţa

Inteligenţa trebuie să-l lumineze pe discipol.

El trebuie să înţeleagă viaţa cu inteligenţa lui.

E bine să meargă pe un drum luminos.

Iubirea

Îndată ce discipolul atinge iubirea, se găseşte deja în prezenţa altor legi.

Iubirea este de esenţă spirituală. În ea nu există separare, ruptură. Iubirea divină nu cunoaşte întrerupere; ea creşte veşnic.

Spre iubire, lumină, adevăr

Păstrează-ţi întotdeauna gândurile deasupra preocupărilor pământeşti. Înalţă-ţi mai sus gândurile spre iubire, spre lumină, spre adevăr.

Surpriza

Nimic nu-l poate surprinde pe discipol. Trebuie ca el să rămână întotdeauna calm.

Ştie că există un plan divin, care orânduieşte toate lucrurile.

De aceea, nimic nu-l uimeşte.

Înţelepciunea

Discipolului i se cere să manifeste cea mai mare înţelepciune în viaţă!

Discipolul evită orice conflict. Înţelepciunea este fiica iubirii şi a cunoaşterii.

Sensibilitatea

Cea mai mică adiere face să tremure undele lacului.

Discipolul trebuie să devină mai sensibil, ca să primească undele subtile care coboară din Cer.

Lumina albă

Când discipolul se cufundă în lumina albă, îl percepe pe maestru. Maestrul îi vorbeşte dintr-o sferă de lumină albă.

Adevărata locuinţă

Adevărata locuinţă a discipolului se află în interiorul sufletului său. Nu are alta în afară de ea.

Dumnezeu

Slujirea lui Dumnezeu este o datorie sublimă.

Lângă Dumnezeu domneşte peste tot şi întotdeauna frumuseţea.

Iubirea divină

Aşa cum ne încălzim la soare, aşa trebuie să trăim în iubirea divină.

Iubirea

Discipolul se purifică mulţumită iubirii lui pentru Dumnezeu. Se poate să se purifice şi prin suferinţe. Iubirea este o energie vie, un curent neîntrerupt care curge de la Dumnezeu şi trebuie să ne traverseze inimile.

Când discipolul trăieşte în iubire, rezolvă uşor toate problemele şi pentru el nu există contradicţii.

Concentrarea

Discipolul trebuie să-şi stăpânească gândurile şi Sa slujească prin ele adevărul.

De aceea, trebuie neapărat să se concentreze înlăuntrul său.

Se poate gândi la lumina dătătoare de viaţă, la veşmântul frumos cu şapte culori pe care ea îl poartă şi la limbajul ei muzical. Este suprema armonie cosmică.

Se poate gândi şi la soarele divin reconfortant la care toţi aspiră. Astfel răsună un acord perfect în conştiinţa omenească.

O conştiinţă trează

Când discipolul se concentrează, nu trebuie să adoarmă, ci să rămână treaz. Dacă adoarme, intră în curenţii inferiori ai naturii, de unde îi va fi greu să iasă.

Drumul

Odată pornit pe drumul divin, discipolul trebuie să fie mereu vigilent. Despre acest drum vorbeşte Domnul când zice: „Puţini îl urmează”.

Libertate

Discipolul e liber când nimic nu-l abate de la calea lui. Nimic nu e mai puternic decât scopul lui.

Meditaţia

Discipolul trebuie să mediteze, nu să viseze, în timpul meditaţiei, el îşi menţine vigilenţa, căci inteligenţa lui lucrează şi el gândeşte. Dar, când visează, o pierde, deoarece se află sub influenţa sentimentelor sale inferioare.

Calea

Calea discipolului este plăcută pentru că e ascendentă.

Fermitatea morală

Discipolul trebuie să fie atât de sus din punct de vedere moral, încât aspiraţiile sale să întreacă întotdeauna toate celelalte ispite din jur. Nu poate fi ispitit de rău.

Discipolul are nevoie nu numai de o aspiraţie morală, ci şi de o bază morală fermă.

Experienţa

Discipolul trebuie să ştie să se sprijine nu numai pe propria experienţă, ci şi pe a celorlalţi. În acest fel, evoluează spre iubirea totală.

Esenţa

Omul este o fiinţă colectivă.

Trebuie ca el să fie conştient că este făcut după chipul lui Dumnezeu. Trebuie ca el să aibă caracter să cunoască natura binelui veşnic.

Realitatea

Nu te opri la nimic din ce se găseşte în afara ta atâta timp cât nu te-ai studiat pe tine însuţi.

Când pricepe propria-i realitate, discipolul înţelege pe ce se bazează întreaga creaţie.

Naşterea întru Duhul Sfânt

Discipolul trebuie să se nască întru Duhul Sfânt. El se ridică atunci deasupra efemerului şi contradicţiile pământeşti nu mai există pentru el.

Voinţa divină

Trebuie ca noi să trăim conform voinţei lui Dumnezeu!
Ea include binele şi toate fiinţele vii.

Dorinţa

Doreşte ce e raţional!
Doreşte ce e bun pentru toţi!
Doreşte ce doreşte Dumnezeu!

Libertatea, limitarea

Discipolul e liber şi de aceea se limitează el însuşi. Cel ce nu se limitează el însuşi va fi limitat de natură.

Revelaţia

Nu se vede nimic într-un lac agitat. Un lac liniştit reflectă piscurile munţilor, cerul, soarele şi stelele. Discipolul are nevoie de un suflet liniştit şi de o gândire echilibrată. Atunci, apare totul şi multe contradicţii se rezolvă în acel moment.

Cunoaşterea şi credinţa

Înţelepţii deţin cunoaşterea. Cel care crede trebuie să înveţe şi cel care ştie trebuie să pună în aplicare. Cunoaşterea include frumuseţea. Ea nu se poate dezvolta fără credinţă.

Spontaneitatea

Lumina apare în sufletul discipolului ca zorii.
El nu trebuie să forţeze nimic. Totul în el trebuie să se facă natural şi la timp.

Credinţa

Ai credinţă în cel care te instruieşte.
Ai credinţă în cel pe care îl iubeşti.
Discipolul trebuie să aibă încredere absolută în Maestrul lui.

Întărirea caracterului

O tulpină tânără se expune furtunii ca să se fortifice, să se întărească şi să devină un stejar puternic.

La fel, discipolul trebuie să treacă prin unele încercări ca să devină mai puternic şi să le depăşească şi, în sfârşit, să înţeleagă corect viaţa.

Studiul

Pentru discipol, lumea fizică este doar un loc de studiu, nu de plăceri.

Studiul îi face viaţa intensă, frumoasă şi plină de veselie.

Numai studiul conferă un conţinut vieţii sale. Numai slujirea conferă un sens vieţii sale.

Discipolul nu face decât să traverseze lumea materială, fără să se oprească aici.

Cartea sfântă

Totul îţi pare interesant la Cel pe care îl iubeşti.

Discipolul citeşte neobosit cartea sfântă a naturii, ca să cunoască gândirea lui Dumnezeu. Dumnezeu este Preaiubitul său!

Încercarea discipolului

Ţii în mâini un recipient obişnuit. Tremuri la gândul de a-l lăsa să cadă. Se sparge. Plângi şi crezi ă totul e pierdut. Dar natura e raţională, iubirea divină ţi-a pregătit altul cu un conţinut preţios.

Consternarea te pregăteşte pentru o încântare viitoare. Astfel te apropii de o nouă surpriză oferită de Lumea Reală.

Iubirea

În toate încercările, rămâi fidel iubirii!

Discipolul trebuie să rămână ferm în iubirea lui, fără să se îndoiască de sine. Calea iubirii este calea multor încercări prin care va trece ca să se stabilească amploarea fidelităţii şi a fermităţii iubirii sale.

Sensibilitatea

Discipolul nu trebuie să-şi piardă sensibilitatea. Sentimentele lui nu trebuie să slăbească în niciun caz.

Gândurile elevate ascut sistemul nervos şi îl fac ^ai sensibil.

Iubirea şi înţelepciunea

Viaţa discipolului este extraordinară.

Fiecare faptă a sa este însufleţită de iubire şi înţelepciune. Iubirea reprezintă apa de izvor, răcoroasă şi limpede, cu care îşi potoleşte setea. Şi înţelepciunea reprezintă vârful muntelui spre care se înalţă.

Tandreţea

Tandreţea este o calitate indispensabilă discipolului.

Trebuie să fie tandru! Tandreţea pregăteşte calea iubirii. Tandreţea şi iubirea nu calcă în picioare trestia ruptă şi nu sting lampa pâlpâitoare.

Ele răspândesc pe pământ strălucirea lumii angelice.

Lumea

Discipolul trebuie să trăiască în lume, dar lumea nu trebuie să trăiască în el.

Idealul înalt

Idealul înalt domină conştiinţa discipolului! Şi e frumos să-l vezi pe discipol având o idee mare în suflet.

Sublimul

Ce frumos e să ştii că evoluezi spre Sublim, acolo unde viaţa va căpăta adevăratul ei sens!

Puritatea

Diamantul pur reflectă perfect lumina.

Puritatea condiţionează orice realizare.

Numai fiinţa pură poate să treacă de porţile cunoaşterii supreme! Discipolul trebuie să fie întotdeauna pur. Întotdeauna pur! Nimic pe lume nu e mai sublim decât puritatea.

Promisiunea

Discipolul trebuie să-şi ţină întotdeauna promisiunea, ca să-şi întărească constanţa caracterului.

Dumnezeu

Nu-ţi fie teamă! Dumnezeu este neschimbător! El le dăruieşte tuturor fiinţelor mulţumire şi consolare.

Realitatea

Pentru discipol, realitatea fundamentală trebuie Sa fie aspiraţia spre ideal.

Lumina

Viaţa cere lumină!

Lumina descoperă frumuseţea lumii.

Prezenţa ei permite evoluţia.

Lumina alimentează inteligenţa şi raţiunea.

Armonia

Prima grijă a discipolului este să realizeze armonia interioară care constă în a-şi acorda gândurile, sentimentele şi acţiunile. Este o muzică interioară care umple sufletul.

Pot să apară dificultăţi atunci, dar nicio schimbare nu-i alterează caracterul.

Influenţele

Discipolul evită influenţa lumii perisabile până la dobândirea forţei adevărate.

Înţelegerea corectă

O înţelegere corectă îi va conferi discipolului adevăratele metode de lucru.

Nu trebuie ca el să fie autorul propriilor sale suferinţe printr-o înţelegere greşită a vieţii.

Timpul determinat

Când maestrul îşi instruieşte discipolul, acesta din urmă nu trebuie să-l întrebe nimic, ci doar să-l asculte şi să-l înţeleagă corect.

Timpul pe care maestrul îl consacră discipolului este strict determinat.

Răsplata

Bucuria izvorului este atunci când plantele pe care le udă se înmulţesc. Discipolul care a primit mult de la maestrul lui nu se poate achita faţă de el decât consacrându-şi iubirea sa lui Dumnezeu.

Postul

Discipolul poate începe postul pe care şi l-a impus atunci când primeşte impulsul spiritual.

El poate să se ridice atunci mai uşor deasupra materiei.

Îndoielile

Discipolul trebuie neapărat să treacă prin îndoieli. E un spaţiu pe care trebuie să-l parcurgă de la un capăt la altul; se va afla acolo într-o noapte Polară profundă, o noapte lungă.

Dar trebuie să înţeleagă legea: este obligat să treacă prin această noapte ca să revadă lumina zilei şi trebuie să reziste bine în tot acest timp. Când va ieşi din această perioadă întunecată, ochii i se vor deschide, va vedea lucind ziua luminoasă a iniţierii!

Îndoiala

Prima încercare la care discipolul se supune el însuşi este îndoiala.

De aceea, trebuie să treacă singur prin noaptea îndoielii şi s-o învingă el însuşi.

Îndoiala este o încercare pe care discipolul trebuie s-o rezolve în mod corect.

Lumea iubirii

Îndată ce trăieşti în iubire, crezi că totul îţi este clar. În acest mod poţi să recunoşti că te afli în lumea iubirii.

Acolo nu există îndoială; îndoiala e o dovadă că lipseşte iubirea.

Dificultăţile

Când discipolul se hotărăşte să pornească pe calea spirituală, vede ivindu-se mari obstacole care ar putea să-l împiedice. Nu trebuie ca el să se tulbure.

Acestea sunt elemente ce trebuie să-i fie indiferente; el e obligat să meargă mereu tot înainte.

Dumnezeu

A te împăca cu Dumnezeu înseamnă a primi iubirea Lui.

A-L iubi pe Dumnezeu înseamnă a-I pune în aplicare toate metodele.

A-L înţelege pe Dumnezeu înseamnă să pui în aplicare lumina divină.

Cunoaşterea lui Dumnezeu

Îl poţi cunoaşte pe Dumnezeu, dar numai dacă îl iubeşti.

Poţi să-L cunoşti pe Dumnezeu, dar numai dacă simţi iubirea Lui.

Dreptatea lui Dumnezeu

A trăi potrivit lui Dumnezeu înseamnă a respecta dreptatea divină. Şi această dreptate se aplică tuturor în mod egal.

Măsura

Maestrul le dăruieşte tuturor atât cât dreptatea divină a determinat pentru fiecare. El nu micşorează Partea niciunuia.

Dar este liber să dăruiască puţin mai mult unuia sau altuia.

Sufletul

Discipolul trebuie să iubească sufletul oamenilor şi, astfel, să nu urască pe nimeni.

Sufletul frate al celui pe care îl iubeşti şi al celui pe care nu-l iubeşti se iubesc la fel în Cer. Şi tu ai stabilit o diferenţă între ele după trup. Este un păcat.

Raport

Discipolul nu este obligat să le dea socoteală celorlalţi. Înainte de a acţiona într-un fel sau altul, trebuie să se adapteze la legile divine.

Morala

Discipolul îşi începe lucrul bazându-se pe următorul punct de vedere: în ce mod îi va judeca Dumnezeu lucrarea, nu cum o vor considera oamenii! Aceasta este adevărata regulă morală din viaţa lui.

Morala se bazează pe iubirea discipolului pentru Dumnezeu. Nu există alta.

Cu iubire

Discipolul trebuie să facă totul cu iubire; atunci totul îi va fi uşor.

Dacă n-are iubire, va întâmpina multe greutăţi în calea lui şi, în primul rând, îndoiala.

Lumea iubirii

Lumea iubirii este lumea celor mai mari cunoştinţe.

Orice efort făcut fără iubire nu dă roade.

Orice acţiune realizată fără iubire este o crimă.

Împărăţia păcii

Trebuie să situăm şi să dăm o semnificaţie interioară la tot ce ni se întâmplă. În felul acesta ne păstrăm echilibrul în furtunile vieţii.

Este ceva necesar ca să putem pătrunde în împărăţia păcii.

Binecuvântarea

Când unele binecuvântări divine încetează, discipolul este de vină, nu Dumnezeu. Dumnezeu le-a dăruit tuturor binecuvântarea Lui.

Lacrimile

Discipolul trebuie să plângă când nu-l vede nimeni. Lacrimile îi sunt binecuvântate atunci.

Dacă plânge pentru lucruri omeneşti, poate să plângă în faţa celorlalţi, dar, dacă plânge dintr-un motiv divin, să plângă când e singur.

Cerul

Discipolul trăieşte pe pământ, dar se gândeşte la Cer. Pe pământ, se străduieşte să realizeze legile divine.

Răbdarea

Să suporţi totul în numele iubirii, până când o dobândeşti. Când va veni la tine, vei primi răbdarea.

Iubirea

Iubirea şi numai iubirea îi învaţă pe oameni supunerea.

Noua supunere este supunerea prin iubire. „Cel ce Mă iubeşte îmi va respecta poruncile”.

Aceasta nu e posibil decât prin iubire. Urmează apoi binecuvântarea divină: „Voi fi cu voi până la sfârşitul veacurilor”.

Supunere şi studiu

Când primeşte iubirea maestrului, discipolul cultivă supunerea în toate, pentru ca această iubire sa prindă rădăcini în el. Şi studiază pentru ca iubirea să poată creşte în el.

Mâinile

Mâinile au fost create pentru muncă! Când le priveşte, ele îi spun discipolului: „Am fost create pentru muncă”.

Discipolul nu trebuie să fie leneş.

Unghiile

Discipolul nu trebuie să aibă pete albe pe unghii; ele sunt rezultatul unui mare dezechilibru interior şi al unor tulburări.

Discipolul trebuie să rămână întotdeauna indiferent şi nimic nu trebuie să-l surprindă.

Binele

Discipolul merge spre bine cu picioarele, îl realizează cu mâinile şi îl rosteşte cu gura.

Cele trei lumi (fizică, angelică şi divină) trebuie să participe la acel bine.

Capul

Discipolul trebuie să-şi ţină întotdeauna capul drept, nu aplecat. Când e aplecat capul, el este mai sensibil la gânduri şi influenţe negative. Când e drept, le leagă de energiile solare şi de tot ce e pozitiv în viaţă.

Privirea

Privirea trebuie să fie blândă şi senină, niciodată ambiguă şi legată întotdeauna de un gând divin.

Privirea discipolului nu trebuie să tulbure armonia aproapelui niciodată.

Salutul

Cel mai bun salut se face cu ochii. Este salutul cel mai pur. Dumnezeu îl recunoaşte. Iubirea este de natură spirituală, divină. În lumea fizică, se exprimă prin ochi.

Mişcarea

Toate mişcările discipolului trebuie să fie voluntare şi conştiente. El nu trebuie să facă nicio mişcare inconştientă, căci astfel de mişcări se află sub influenţa duhurilor inferioare.

Poziţia corectă

Discipolul trebuie să stea întotdeauna drept. Această poziţie îi ţine conştiinţa trează şi îi dispune mintea la lucru.

Regula

După o întâlnire cu maestrul, discipolul se întoarce direct acasă, fără să mai întârzie pe undeva.

Hrana

Fructele sunt hrana ideală. Discipolul trebuie să se hrănească mai ales cu fructe. Îşi purifică astfel nu numai corpul, ci şi gândurile şi sentimentele.

Când discipolul ia masa, trebuie să aibă întotdeauna sufletul plin de recunoştinţă şi iubire.

Somnul

E bine ca discipolul să stea treaz până la zece seara şi apoi să meargă la culcare.

Când se culcă, discipolul trebuie să lase deoparte toate contradicţiile întâlnite în cursul zilei, să-şi readucă calmul şi pacea în suflet şi să adoarmă repede, ca un nou-născut.

Bolile

Discipolul nu trebuie să fie bolnav. El consideră bolile ca pe o modalitate pedagogică pe care natura o foloseşte ca să-i echilibreze forţele organismului.

Iubirea exclude orice boală. Ea dăruieşte viaţă din plin.

Bolnavul cufundat în iubirea divină se poate vindeca imediat!

Medicina naturală

Discipolul trebuie să aibă noţiuni de medicină naturală. Mijloacele curative sunt hrana, apa, aerul şi lumina. Razele soarelui primite cu iubire sunt pentru corp elixirul cel mai curativ. Acţiunea lor are un efect puternic pentru suflet şi revigorează mintea.

Discipolul se vindecă şi înălţându-şi gândurile şi sentimentele. »

De asemenea, se vindecă prin rugăciune şi, în unele cazuri, prin post şi rugăciune.

Puritatea sângelui

Discipolul trebuie să aibă sângele curat.

Gândurile şi sentimentele curate păstrează puritatea sângelui.

Hainele

Discipolul trebuie să aibă grijă de haine, pentru că a trecut în ele o parte din aura lui. Dacă ajung în mâini rele, el va suferi fără să ştie de unde îi vine suferinţa.

Hainele discipolului sunt largi şi confortabile. Nu haina trebuie să iasă în evidenţă, ci chipul, şi nici măcar chipul, ci sufletul.

Căldura

Mâinile discipolului trebuie să fie călduţe, uşor calde. Mâinile reci denotă un intelect rigid.

Trebuie atunci să primească mai mult soare. Căldura îi va aduce o mai mare deschidere spirituală.

Banii

În relaţiile dintre discipoli trebuie să se respecte regula următoare: un serviciu se răsplăteşte cu un alt serviciu, nu cu bani. Banii pot să corupă omul.

Prin serviciul făcut, discipolul transmite şi primeşte imaginea iubirii. Moneda de schimb a viitorului va fi prietenia! Moneda de schimb a viitorului va fi iubirea!

Discipolul nu trebuie să facă servicii pentru bani; este în afara oricărei reguli a şcolii oculte. Trebuie să facă servicii numai din iubire.

Două reguli despre bani

1. Prin raportare la el însuşi: discipolul nu trebuie să ceară niciodată ajutor bănesc. Trebuie să facă o muncă, şi atunci va fi plătit, dacă asta doreşte.

2. Prin raportare la ceilalţi: discipolul nu trebuie să dea niciodată bani sub pretextul de a ajuta, dar poate să-i propună o muncă celui care are nevoie de ei şi, în loc să-i dea 25 de leva, să-i dea 100. În felul acesta, cel care îi este obligat se va simţi liber şi va putea să-şi zică că s-a ajutat prin propria-i muncă.

Strada

Când merge pe stradă, discipolul să rămână concentrat şi să se roage, ca să evite neplăcerile inutile.

Intuiţia

Discipolul trebuie să-şi asculte intuiţia şi să reţină primul gând care îi trece prin minte. El îl va conduce pe un drum nefolosit de hoţi.

Discipolul trebuie să fie în stare să recunoască corect oamenii. Primele impresii pe care le are sunt cele mai sigure; să rămână la ele.

Cele care urmează sunt doar complementare.

Binele şi lumina ca protecţii

Discipolul trebuie să aibă ca prieteni oameni binevoitori şi buni şi să se ocupe de bine în general.

Duhurile întunecate îl ispitesc pe discipol. El nu trebuie să se deschidă în faţa lor sub nicio formă.

Când discipolul deţine lumina interioară, duhurile întunecate nu se pot apropia de el. Gândul la Dumnezeu e protecţia lui.

Relaţiile prieteneşti

Discipolul trebuie să întreţină relaţii prieteneşti cu fiinţele mai avansate decât el, ca să înveţe de la ele. De asemenea, trebuie să fie prieten cu egalii lui, ca să se încurajeze şi să dobândească o mai mare ardoare de a studia. Trebuie să coboare spre cei mai puţin avansaţi ca să-i ajute.

Dacă le va acorda ajutor, va fi şi el ajutat de cei care îl depăşesc.

Transformarea

Discipolul trebuie să se gândească doar la bine.

Fiecare gând rău este o ţeapă fizică. Discipolul trebuie s-o găsească şi s-o îndepărteze. El va transforma astfel energia gândului negativ şi se va pune în slujba binelui.

Noul drum

Cel care a îmbrăcat haine noi nu mai doreşte să şi le pună pe cele vechi.

Discipolul care porneşte pe calea divină trebuie să renunţe la obiceiurile lumii.

Mediul discipolului

Să trăiască şi să se dezvolte în iubire!

Împreună cu Dumnezeu

Fiecare membru al corpului are sens doar în măsura în care este legat de organism. Omul trăieşte concret cât e legat de Dumnezeu.

Protecţia spirituală

Nu se poate reuşi nimic fără ajutorul lumii invizibile.

Discipolul poate să trăiască cu greu pe pământ fără protecţie spirituală.

De aceea, trebuie să fie legat de Dumnezeu.

Suferinţele

Discipolul trebuie să primească bine şi cu bucurie suferinţele, pentru că îi vor aduce binele.

Dacă înţelege astfel suferinţele, va întineri. Omenirea trece prin zona suferinţelor doar într-o fază a dezvoltării sale. Ele îi întăresc sistemul nervos ca să-i permită să susţină strălucirea luminii noi ce va veni.

Independenţa

Nicio piedică materială nu trebuie să-l reţină pe discipol. Cu cât îi este mai greu să se despartă de bunurile materiale, cu atât mai mari vor fi suferinţele prin care va trebui să treacă.

Discipolul se află pe pământ doar ca să se instruiască, dar viaţa lui este în altă parte.

Beatitudinea

Omul care nu trăieşte decât pentru el este limitat întotdeauna.

În momentul în care apare la el ideea de a-L sluji pe Dumnezeu, cad toate lanţurile care îl limitau şi este liber. Discipolul trăieşte în beatitudine când s-a eliberat de limitările lumii.

Forţa sufletului

Sufletul poate să-şi manifeste forţa când nu e legat de materie. Este puternic când pătrunde materia fără să fie legat de ea.

Discipolul trebuie doar să traverseze cu privirea materia, fără să se oprească la ea.

Forţele raţionale

Tot ce se întâmplă este îngăduit de Cer.

Orice s-ar întâmpla, forţele raţionale care dirijează evoluţia transformă în bine.

Aceasta îl bucură pe discipol chiar şi atunci când se găseşte în cele mai mari încercări ale existenţei sale.

Planul lui Dumnezeu

Nu uita că în marele plan al lui Dumnezeu toate problemele vor fi rezolvate.

Forţa

Energia discipolului vine de sus.

Ea este atrasă de discipolul care, graţie concentrării asupra adevărurilor divine, o primeşte ca un acumulator.

Cu cât se concentrează mai mult astfel, cu atât discipolul devine mai puternic spiritual.

Ajutorul adevărat

Discipolul trebuie să se poată pune în situaţia tuturor sufletelor ca să le înţeleagă şi să le ajute. Dacă înţelege un suflet, atunci îl iubeşte.

Cerul albastru

Culoarea albastră acţionează asupra sufletului discipolului şi stârneşte în el sentimente elevate. Cel ce se simte descurajat priveşte cerul albastru şi se calmează; simte în suflet o pace adâncă, o bucurie şi o uşurare de nespus. Timpul devine senin în el şi îşi continuă munca.

Cerul înstelat

Când discipolul simte un gol în existenţă şi lipsa de însemnătate a vieţii, să privească într-o seară cerul înstelat, şi măreţia lui îl va reînsufleţi.

Insecta mică

Când discipolul se simte foarte ostenit şi în plus pe pământ, să privească sub paşi musculiţele care, chiar călcate în picioare, rămân în viaţă. Să se uite la ele cu lupa cum mişcă, se agită, îşi iau zborul, se aşază şi poate chiar gândesc!

Va vedea atunci cât de mult dovedeşte aceasta necesitatea şi raţiunea existenţei lor în creaţie.

În faţa acelor musculiţe, se va simţi ruşinat de lipsa lui de voinţă şi în el se va naşte dorinţa puternică să justifice viaţa care i-a fost dată, să manifeste divinul în creaţie.

Aplicarea

Divinul trebuie simţit şi pus în aplicare permanent.

Dacă o persoană scoate un om din apă, amândoi au trăit un eveniment intens. Dar unul simte ceva şi celălalt, altceva.

Totuşi, amândoi trebuie să-I mulţumească lui Dumnezeu!

Recunoştinţa

Discipolul trebuie să mulţumească de dimineaţa până seara pentru tot ce se află în jurul lui.

Atunci, curenţii puri ai iubirii vor coborî în sufletul său.

Rugăciunea

Discipolul trebuie să se roage ca să fie puternic şi să scape de ispită.

„Nu ne duce pe noi în ispită”.

Interpretarea

„Nu ne duce pe noi în ispită” înseamnă: Doamne, dă-ne cunoaşterea şi înţelepciunea, ca să nu rămânem în neştiinţă şi să nu cădem în ispită.

Gândurile luminoase

Când discipolul se eliberează de gândurile banale ale vieţii materiale, mintea i se umple de gânduri frumoase şi luminoase despre măreţia şi splendoarea vieţii.

Îşi poate îndeplini atunci munca.

Lumea cealaltă

Discipolul trebuie să se pregătească conştiincios pentru trecerea în lumea cealaltă. Ea este o şcoală în care va continua să studieze.

Această lume şi cealaltă sunt unul şi acelaşi lucru.

Lumina albă

Când discipolul se gândeşte la bine, o lumină blândă şi albă apare în mintea lui. Ea este o fiinţă vie cu care poate să stea de vorbă şi de la care poate să înveţe multe.

Maestrul

Maestrul are un limbaj aparte pentru fiecare discipol. Izvorul potoleşte setea fiecăruia în parte. Aşa cum maestrul este universal şi aparţine tuturor, şi izvorul este universal şi mulţi beau din el fără să se stânjenească reciproc. Dar, când mai mulţi băutori îşi potolesc setea din acelaşi urcior, se nasc contradicţii, neînţelegeri şi certuri.

Focul Duhului Sfânt

Menţine mereu în tine focul Duhului Sfânt.

Discipolul trebuie să poarte constant pe faţă semnele binelui.

Chipul

Când discipolul trăieşte după voinţa lui Dumnezeu, chipul lui capătă o altă expresie.

Tandreţea

Când te gândeşti la calităţile lui Dumnezeu, ele se revarsă asupra ta.

Ca să devii tandru şi milostiv, gândeşte-te cât de indulgent şi blând este Dumnezeu!

Iertarea

Iartă întotdeauna în numele lui Dumnezeu!

Iertarea nu vine de la om. Vine de la

Dumnezeu! Te poţi afla în luptă cu tine însuţi ca să afli dacă poţi să ierţi sau nu, dar trebuie să ieşi învingător din această luptă.

Primul pas cu care discipolul intră în viaţa spirituală este iertarea.

Iartă în numele Domnului!

Esenţialul în viaţă

Slujirea şi studiul!

Discipolul trebuie să se elibereze de fleacurile care îi distrag gândurile Iară a-i fi utile. Trebuie să-l preocupe doar ce este esenţial în viaţă, căci drumul studiului e lung şi îl aşteaptă munca.

Aplicarea

În viaţa sa, discipolul trebuie să-şi pună în aplicare cunoştinţele. Nu cunoaşte cu adevărat decât ceea ce a aplicat şi a trăit şi numai această cunoaştere o păstrează pentru totdeauna.

Impulsul interior

Discipolul trebuie să fie pătruns de aspiraţia interioară de a lucra pentru Dumnezeu. Viaţa lui este înainte de orice interioară.

El participă la construirea lumii exterioare, dar impulsul îi vine din forul interior.

Responsabilitatea

Nicio scuză nu poate să justifice discipolul dacă nu realizează ceea ce ştie că trebuie să facă.

Legea spune: fără iubire, vei păcătui; cu iubire, îţi vei îndrepta greşeala.

Legile

Legile şi regulile discipolului sunt înscrise în interiorul, nu în exteriorul lui.

Suferinţele

Discipolul trebuie să exerseze ca să se întărească în faţa suferinţelor, ca să-şi făurească un caracter care să poată rezista

morţii. Să trăieşti în gând suferinţele lui Hristos; atunci vei fi întărit.

În suferinţe, discipolul simte bucuria în adâncul său, pentru că iubeşte şi ştie că este iubit de cineva.

Fără iubire, nimeni nu poate suporta suferinţele!

Caracterul

Să ai caracter înseamnă să fii nevinovat şi să treci drept vinovat în ochii lumii, chiar până la sfârşitul zilelor tale, fără să încerci să te justifici.

Discipolul nu trebuie să se justifice, ci să-i lase această grijă maestrului său, dacă acesta consideră că e bine s-o facă.

Suferinţele discipolului

Omul poartă în interiorul său judecătorul cel mai sever. Cea mai mare suferinţă a discipolului este aceea de a fi conştient că n-a realizat ce i-a cerut Dumnezeu.

Suferinţele

Numai suferinţele suportate corect te înalţă la un nivel de la care vei putea să păşeşti în continuare pe calea veşniciei.

Focul divin

Discipolul nu poate să avanseze cu niciun pas în şcoala divină atâta timp cât îşi păstrează un interes material sau o ambiţie personală.

Toate sufletele trec prin focul divin ca să fie purificate de toate gândurile de interes personal. Ele vor deveni atunci luminoase!

Lui Dumnezeu

Cu credinţă şi rugăciune, discipolul îşi încredinţează întreaga existenţă lui Dumnezeu!

Aceasta nu exclude activităţile şi iniţiativele sale în viaţa materială.

Iubirea lui Dumnezeu

Întregul univers este însufleţit de iubirea divină!

Să taci şi să vorbeşti

Există trei feluri de tăcere şi trei feluri de vorbit, înfometatul, odată sătul, tace; discipolul ignorant tace; maestrul care ştie multe tace. Omul căruia îi este foarte foame vorbeşte mult; discipolul care ştie multe vorbeşte mult; maestrul care ştie puţin vorbeşte mult. Discipolul trebuie să cunoască momentul potrivit în care să vorbească şi în care să tacă.

Atenţia

Discipolul trebuie să reflecteze la cele mai rele situaţii, ca să-şi măsoare capacitatea de a le înfrunta.

S-ar putea ca ele să nu vină, dar el trebuie să fie pregătit pentru orice.

Nu trebuie să existe neprevăzut pentru el.

Iubirea

Iubirea discipolului va fi pusă la încercare mult, ca să fie verificată.

Forţa trebuie să-i fie îndeajuns de mare ca să poată suporta situaţiile care ar putea să apară.

Numai iubirea poate să suporte situaţiile cele mai dificile din viaţă.

Pacea

Pacea vine de la Dumnezeu!

Pacea este starea cea mai sublimă a sufletului discipolului.

Pacea este binecuvântată de Dumnezeu!

„Pacea mea fie cu voi”.

Puritatea luminii

Puritatea trebuie să emane din discipol ca o lumină.

Consacrarea

Consacrarea începe prin suferinţă. Discipolul nu trebuie să încerce să i se sustragă, ci s-o suporte.

Apa şi focul

Discipolul trebuie să treacă prin foc şi prin apă!

Intelectul

Fii inteligent!

Înainte de orice acţiune, studiază care îi sunt condiţiile şi care îi vor fi consecinţele.

În faţa încercării

Fii calm şi liniştit.

Totul va fi bine!

Trei stări

Viaţa omului cuprinde trei stări: o stare materială, în care totul e spaimă; o stare spirituală, însufleţită de o aspiraţie spre ideal; o stare divină, locul păcii absolute! Discipolul trebuie să depăşească prima stare.

Discipolul

Cea mai mare binecuvântare care i se poate întâmpla omului este să fie discipol!

Ajutorul

Maestrul nu-l poate ajuta pe discipol decât dacă observă la el un impuls irezistibil spre spiritualitate.

Credinţa

Întăreşte-te în credinţă.

Fără credinţă, raţiunea ezită.

Fixează-te într-o credinţă puternică!

Rădăcinile credinţei la om se găsesc în experienţa seculară a trecutului.

Evidenţa

Cu Dumnezeu în mine, pot să fac totul!

Ajutorul nu vine din exterior, ci dinăuntru.

Furtuna

Când cerul se acoperă de nori şi devine furtunos, florile mici se bucură, căci umiditatea le este necesară. Oamenii, în schimb, se sperie, pentru că n-au încrederea florilor.

Discipolului nu trebuie să-i fie teamă de furtună, căci este necesară. Totuşi, trebuie să aibă grijă s-o folosească aşa cum trebuie.

Lumina

Tristeţea vine seara şi bucuria, dimineaţa.

Când discipolul e trist, la el e seară; dacă e vesel, e dimineaţă.

Influenţele întunericului aduc tristeţe şi cele ale luminii aduc bucurie.

Când e seară la el, discipolul se gândeşte la Dumnezeu, pentru că ştie că în Dumnezeu ziua e veşnică.

Divinul

Discipolul trebuie să-L caute şi să-L găsească întâi pe Dumnezeu în el însuşi.

Va fi capabil atunci să înţeleagă şi să recunoască divinul în aproapele lui.

El însuşi

Discipolul poate să studieze viaţa socială pe el însuşi. Dacă te cunoşti pe tine însuţi, cunoşti şi societatea.

Botezul

Botezul este comuniunea cu Sfântul Duh.

Este o stare interioară.

Cu Dumnezeu

În iubirea divină nu există nicio teamă.

Discipolului nu trebuie să-i fie teamă de ceilalţi, căci trăieşte în Dumnezeu.

Biserica

Discipolul trebuie să-şi fie propria biserică. „Sunteţi templul lui Dumnezeu şi Duhul Sfânt trăieşte în voi”.

Puterea luminii

După ce discipolul va trece prin laboratorul alchimic al naturii, va deveni puternic; trecând prin foc, va străluci, va deveni lumină.

Sufletul

Discipolul se consideră el însuşi o entitate diferită de corpul lui, ca să nu fie tentat de aparenţe.

Studiul

Discipolul învaţă în două moduri: ori este instruit, ori învaţă singur. Ori creează condiţii ca să primească învăţătura, ori alţii i le organizează ca să studieze el însuşi.

Studiul este o ucenicie dificilă, dar plăcută.

Începutul

Ca să-şi înceapă evoluţia, este preferabil ca discipolul să se lovească întâi mai curând de dificultăţi decât de încercări simple.

Dobândirea

Discipolul trebuie să se îmbogăţească cu noi achiziţii în cursul fiecăreia dintre incarnările sale. Trebuie să-şi asculte glasul duhului. Nimic nu e mai frumos decât experienţa transmisă omului prin duhul raţional.

Baza

Discipolul trebuie să aibă grijă să găsească în sufletul lui o bază corectă de la care va putea să-şi înţeleagă viaţa corect.

Trebuie ca el să aibă încredere deplină în viaţă, ca să stabilească o bază pe care să se poată înălţa.

Numai omul atins de iubirea divină are siguranţă.

Pentru Dumnezeu

Primul şi marele adevăr pe care discipolul trebuie să-l ştie este că Dumnezeu este armonia veşnică. */*

Şi, când o va simţi în el, va şti că Dumnezeu a fost la el.

Acestea sunt momente de o importanţă esenţială în existenţa lui.

Impulsul

Pentru discipol, elanul spre Dumnezeu şi spre adevăr este fundamental.

Sufletul şi mintea

Sufletul să-ţi fie de azur şi mintea, limpede ca cristalul!

Corectare

Dacă discipolul vrea să se ocupe de un om, trebuie să se pună în situaţia şi în locul lui. Şi, dacă socoteşte că e bine, poate s-o facă.

În acest fel îşi ameliorează şi propria-i viaţă.

Cerul întreg

Dacă discipolul se comportă numai după principiile divine, Cerul întreg îl ajută.

Când omul lucrează pentru Dumnezeu, pentru binele celorlalţi, Cerul este cu el.

Evidenţă

Totul contribuie la binele celui care trăieşte după legea divină.

Rugăciunea

Numai rugăciunea îţi va arăta un mod raţional de a-ţi achita mai uşor datoriile karmei. Când te rogi, trebuie să simţi o stare divină.

Rugăciunea este şi un mijloc prin care discipolul înţelege vrerea lui Dumnezeu.

Natura

Discipolul trebuie să fie conştient că nu trebuie să încalce legile care acţionează în natură.

Ele sunt manifestarea inteligenţei cosmice.

Conştiinţa trează

Conştiinţa discipolului trebuie să fie întotdeauna trează pentru ca divinul să se împlinească în el!

Trebuie să lase întotdeauna cale liberă divinului din el.

Energiile

Prin gândire şi muncă interioară, discipolul îşi spiritualizează energiile. Astfel îşi dezvoltă centrii superiori.

Când energiile rămân jos, stagnează, devin distrugătoare şi provoacă explozii.

Gândurile

Îndreaptă-ţi întotdeauna gândurile spre înalturi, spre divin. Astfel se construieşte corpul spiritual.

Divinul

Dumnezeu trebuie să se manifeste în viaţa discipolului. În El se găseşte plenitudinea vieţii.

Adevăruri despre muncă

Cel mai mare bine pe care omul l-a primit de la Dumnezeu este viaţa.

Şi cea mai mare recunoştinţă pe care o poate exprima el faţă de viaţă constă în muncă.

Delicateţea este rodul stimei faţă de munca aproapelui.

Cel ce respectă gândeşte.

Cu cât omul este mai atent faţă de munca aproapelui, cu atât mai mult lumea invizibilă este mai atentă faţă de propria lui muncă.

Numai cel care lucrează din iubire lucrează cu adevărat.

Cel ce lucrează iubeşte.

Cel care respectă munca celorlalţi munceşte şi el.

Cel ce înţelege trăieşte!

Râsul arată uneori absenţa înţelegerii; el trădează o lipsă trecătoare de gândire.

Cel ce înţelege gândeşte!

Cel ce înţelege munceşte!

„Tatăl meu munceşte, şi eu de asemenea”.

Răsplata

Când discipolul manifestă aspiraţie spre Dumnezeu, maestrul nu regretă nici eforturile făcute pentru el, nici tot ce l-a învăţat.

Apropierea

Există o apropiere fizică, mentală, spirituală şi divină. Adevărata unire dintre suflete se clădeşte pe legăturile divine. Ele sunt singurele care durează, statornice, şi se întăresc veşnic.

Capcanele

Discipolul trebuie să fie foarte perspicace şi foarte atent. Duhuri inferioare pun „capcane neaşteptate” care îi pot cauza necazuri.

De exemplu, treci pe un pod, vezi un parapet şi te sprijini de el, dar lemnul e putred, cedează şi cazi cu el în râu.

Spre spiritual

Discipolul trebuie să spiritualizeze întotdeauna materia şi să nu se oprească la ea. Dacă se va opri, întâmpina mari dificultăţi. De la material spre spiritual!

Dumnezeu

În noi înşine îl găsim cel mai uşor pe Dumnezeu. Când discipolul îl găseşte în el însuşi, devine capabil să-L găsească peste tot în jurul său.

Materialul

Totul e temporar pe pământ.

Discipolul nu trebuie să dorească nimic pământesc. El se foloseşte de abecedar şi de tăbliţa de scris cât e în clasele primare, apoi avansează şi lasă altora aceste instrumente.

Nu are nevoie să le ia cu el la universitate.

Cuvinte sfinte

- Mă cunoşti?

- Fii fără teamă!

Dumnezeu

Îndată ce L-am întâlnit pe Dumnezeu în noi înşine, viaţa noastră devine plenitudine, capătă sens şi ne copleşeşte de

bucurie. În afara lui Dumnezeu, găsim doar necazuri şi suferinţe.

Dezvoltarea

Ai grijă ca dezvoltarea ta să se facă natural. Gândirea trebuie să crească, dar nu să se „coacă” prea mult, astfel încât să se „fleşcăiască”.

Gândurile trebuie să se dezvolte şi să crească fără să se transforme.

Acţiunea

Maestrul nu poate vorbi întotdeauna. În unele cazuri, trebuie să acţioneze imediat: când discipolul observă şi studiază o bombă care trebuie să explodeze în două minute, maestrul n-are timp să-i explice că e în pericol, dar va lua imediat obiectul periculos şi-l va arunca undeva departe! Discipolul va înţelege pericolul când va auzi explozia. Şi-i va mulţumi maestrului că nu i-a spus nimic.

Singurătatea mistică

Există în om o singurătate mistică în care se uneşte cu Dumnezeu. Acest adevăr e valabil pentru cel care înţelege!

Sufletul are un spaţiu sfânt, inaccesibil, inviolabil.

Nimeni nu poate pătrunde acolo.

E un loc sacru, consacrat doar lui Dumnezeu.

Singur

Discipolii pot să trăiască retraşi în viaţa lor interioară, cu condiţia să rămână puri.

Albina

După ce vizitează floarea, albina face miere. Trecătorul culege floarea, îi inspiră parfumul şi o aruncă. Vitele o strivesc cu copitele. Discipolul trebuie să adopte metoda albinei.

Lumina

Discipolul trebuie să iubească lumina!

Prin ea, maestrul îi transmite adevărurile cele mai înalte, cele mai sublime!

Purificarea

În fiecare seară, discipolul trebuie să se purifice fizic îndreptându-şi gândurile spre Iubirea divină şi să-şi revizuiască prin ea toate faptele din cursul zilei.

Lumina

Discipolul trebuie să tindă spre lumina care îl va face să descopere iubirea adevărată.

Iubirea se recunoaşte după cea mai mare detaşare de bunurile acestei lumi.

Binefacerile

Dumnezeu ne copleşeşte cu binefacerile Sale în aşa măsură încât ele par să se producă în mod natural! Dar discipolul trebuie să ştie că ele sunt lucrarea lui Dumnezeu, a acelei forţe supreme raţionale, care în univers consolează şi rămâne întotdeauna misterioasă. Discipolul trebuie să mulţumească întruna.

Aşa acţionează şi maestrul.

Formulă

Domnul iubirii fie binecuvântat în inimile noastre!

Întrebare

Un dar oferit este superior unui câştig meritat? Bogăţia dăruită este preferabilă bogăţiei câştigate?

Puritatea, parfumul îngerilor

Discipolul trebuie să fie atât de pur, încât să emane un parfum suav, parfumul îngerilor. Acest parfum să nu se schimbe, ci să devină tot mai intens, aşa cum se întâmplă cu fiecare floare din grădina divină.

Suferinţa

În faţa suferinţei, nu fi pasiv. Când vine, accept-o cu calm. Astfel, situaţia ta va deveni mai clară şi vei câştiga. În acelaşi timp, vei lucra activ ca s-o depăşeşti.

Atâta timp cât durează, nu-ţi pierde echilibrul şi pacea. Păstrează o relaţie inteligentă cu suferinţa, şi-i vei înţelege sensul şi semnificaţia pentru viaţa ta interioară.

Vei transforma astfel suferinţa în armonie.

Iubirea

Discipolul care îl iubeşte pe Dumnezeu suportă cu uşurinţă suferinţele.

Stabilitatea

Pe Pământ, totul se schimbă şi e trecător.

Discipolul trebuie să se fixeze bine într-un punct stabil.

El este puternic când păstrează o idee fundamentală, care nu se schimbă în toate împrejurările vieţii.

Aplicarea practică

Singurul lucru pe care discipolul trebuie să-l cunoască este scopul divin al vieţii sale. El trebuie să ştie să aleagă mijloacele şi modul de a le utiliza ca să-l atingă.

Când a ieşit din Dumnezeu, Acesta a marcat fiecare suflet omenesc cu o pecete şi, îndată ce va putea s-o descifreze, va cunoaşte scopul vieţii sale.

Iubirea

Discipolul trebuie să facă deosebire între diferitele forme de iubire. Iubirea poate să fie fizică, spirituală sau divină. Toate energiile se reînnoiesc sub aceste trei forme.

Discipolul trebuie să trăiască în iubirea spirituală şi în iubirea divină.

Iubirea fizică se schimbă şi se transformă. Iubirea spirituală se transformă fără să se schimbe. Iubirea divină nu variază, nu se schimbă, doar creste!

Iubirea divină îi impune discipolului o concentrare permanentă. În iubire, atenţia nu trebuie să fie distrasă niciodată. Iubirea cere o inteligenţă luminată.

Iubirea este o stare divină pe care discipolul trebuie s-o manifeste în mod liber!

Iubirea are două extreme: ruşinea şi lipsa de pudoare. Amândouă provin dintr-o idee greşită. Dar, dintre cele două, ruşinea este preferabilă.

În iubire, forma, indiferent care este, trebuie să dispară şi să lase locul conţinutului. Dacă discipolul caută forma în iubire, va cădea. În iubire, orice formă trebuie să dispară!

După voia Domnului

Discipolul se roagă să primească susţinerea lumii divine şi să rezolve totul după voia Domnului, în lumea divină, toate contradicţiile dispar; în lumea spirituală, doar jumătate dintre ele; în lumea fizică, niciuna nu dispare. Dacă vrea să reuşească să rezolve o problemă după voinţa divină, discipolul trebuie să fie perfect pur. Aceasta înseamnă că nu mai este împiedicat de nicio legătură karmică, că este complet liber.

Consacrarea

Pentru ca iubirea să-i fie pusă la încercare, discipolul va trebui să treacă prin încercări, ispite, îndoieli, decepţii. Dacă reuşeşte să le suporte pe toate până la capăt şi să nu cedeze ispitei, va primi iubirea ca pe o consacrare!

Iubirea

Iubirea este o stare interioară care dă sens vieţii. Ea îi dăruieşte sufletului omenesc un impuls profund ca să meargă spre Dumnezeu. Dar acest adevăr este valabil pentru cel care înţelege!

Atunci, omul poate să trăiască singur, numai cu iubirea. Dumnezeu fiind iubire, acolo unde e Dumnezeu se află plenitudinea!

Cele două lumi

Discipolul nu poate să trăiască în două locuri în acelaşi timp: în lumea obişnuită şi în şcoala divină. El poate să trăiască în lume ca să treacă printr-o încercare, dar aparţine întotdeauna şcolii. Lucrează în lume, nu întrerupe legăturile cu ea, dar peste tot rămâne discipol.

Întâlnirea cu maestrul

Când doreşte să-şi întâlnească maestrul, discipolul trebuie să se pregătească şi să nu păstreze nicio legătură cu ce este superficial. Este un proces care îi preocupă conştiinţa, o stare de rugăciune intensă. Îl roagă pe Dumnezeu să-l ajute să

primească şi să înţeleagă corect gândurile maestrului, ca să le folosească şi să le aplice bine.

Culoarea albastră

Discipolul trebuie să se ataşeze de culoarea albastră, ca să-şi spiritualizeze vibraţiile, să le intensifice şi să le facă mai delicate. Vibraţiile sale trebuie să fie mai blânde.

Marea iubire

Ca să poată primi şi simţi iubirea, chiar parţial, discipolul trebuie să trăiască versetul: *Dumnezeu e iubire.* Atunci va fi pregătit să suporte toate suferinţele.

Înaintea lui Dumnezeu

Discipolul trebuie să îndeplinească totul ca şi cum s-ar afla înaintea lui Dumnezeu. Astfel îşi va dovedi iubirea!

Pentru Dumnezeu

Tot ce face discipolul face pentru Dumnezeu!

Învăţătura nouă

Numai omul cu conştiinţa trează înţelege învăţătura nouă. Ea nu este destinată celui care trăieşte după vechiul ideal.

Maestrul

Maestrul nu slujeşte ce este trecător, efemer!

El slujeşte iubirea! Pentru că îl slujeşte pe Dumnezeu!

Cunoaşterea lui Dumnezeu

Discipolul îl va cunoaşte pe Dumnezeu numai dacă trăieşte după legea iubirii.

Ca să-L cunoaştem pe Dumnezeu, trebuie să-L iubim.

Convingerea

Convingerea este baza comportamentului discipolului.

El e convins de iubirea lui pentru Dumnezeu!

E convins că Dumnezeu domneşte în lume!

E convins că iubirea susţine lumea!

Culoarea iubirii

Culoarea iubirii omeneşti este rozul.

Culoarea iubirii spirituale, cea mai înaltă, este albastrul-azuriu.

Culoarea iubirii divine este lumina albă.

O excursie

Viaţa pământească a discipolului trebuie să semene cu o excursie frumoasă. El va traversa multe regiuni, va studia tot ce va întâlni în drum şi o va părăsi mergând mai departe.

Programul

Discipolul trebuie să-şi cunoască în mod exact programul vieţii şi să-l execute corect.

„Supraconştiinţa” îi poate dezvălui acest program. El trebuie să asculte în fiecare zi glasul interior, ca să audă recomandările divine. Este un program pe zile.

A dărui

Fii un suflet iubitor!

Sentimentele

Toate sentimentele discipolului trebuie să se exprime într-o gamă ascendentă.

Inima

Trebuie să-ţi păstrezi inima curată.

„Numai cei care au inima curată îl vor vedea pe Dumnezeu”.

Rugăciune

Discipolul trebuie să fie permanent legat de Dumnezeul iubirii. Trebuie să se gândească la Cel ce e Unicul, Veşnicul şi Milostivul!

Noua morală

Discipolul trebuie să se comporte potrivit noii morale: să-L iubească pe Dumnezeu şi să spună adevărul.

Atenţia

Calitatea cea mai nobilă a discipolului constă în a fi pe deplin atent şi prevenitor faţă de aproapele lui.

Fii atent faţă de ceilalţi aşa cum Dumnezeu e plin de atenţie faţă de tine.

Fii atent aşa cum e natura raţională, care ascultă apelul celei mai mici insecte şi al celei mai mici flori şi le oferă ploaia pe care o cer.

Fii atent la voinţa Duhului Sfânt faţă de tine. Atenţia înseamnă să ştii cum să-L înalţi pe Dumnezeu în tine şi în ceilalţi.

Amabilitatea

Iubirea te face amabil!

Iubirea e prezentă în viaţa tuturor.

Perspicacitatea

Discipolul trebuie să fie foarte perspicace: să ştie cum să armonizeze contrariile şi să se polarizeze imediat.

Sufletul discipolului trebuie să fie foarte perspicace.

Este semnul unei conştiinţe treze.

Contradicţiile

Când apar contradicţiile, spune-ţi: „Dumnezeu e iubire!”. Apropie-te de Dumnezeu!

Eroismul

Discipolul trebuie să fie mai tare decât necazul lui şi să ştie că acesta vine şi apoi dispare.

Trebuie să suporte, să reziste, să fie eroic!

Fii îndrăzneţ şi mergi înainte!

Calităţile discipolului sunt îndrăzneala şi hotărârea. Fără aceste calităţi, nu poate să reziste.

Tu însuţi şi ceilalţi

Când se înţelege pe sine, discipolul poate să-şi înţeleagă toţi semenii.

Lecţie

Când maestrul îi predă o lecţie discipolului, acesta trebuie să se roage lui Dumnezeu ca să-l ajute să înţeleagă corect lecţia care i-a fost predată.

Mâna providenţei

În tot ce se petrece în jurul lui, discipolul vede mâna iubitoare a lui Dumnezeu!

Viaţa spirituală

Discipolul trebuie să-şi petreacă viaţa aşa cum a prevăzut-o Dumnezeu! De aceea trebuie să ştie să îmbine cunoaşterea cu viaţa spirituală.

Cunoaşterea lui Dumnezeu

Dezvoltă-ţi inima ca să-i dăruiască minţii material de lucru.

„Boul îşi cunoaşte stăpânul”.

A venit acum timpul în care omul trebuie să-L cunoască pe Dumnezeu.

Înţelegerea

După ce ai dobândit cunoaşterea, poţi să depăşeşti suferinţa. Şi înţelegerea se află întotdeauna acolo unde domneşte iubirea.

Supunerea

Pentru discipol, e mai bine să se supună decât să solicite îndeplinirea unor dorinţe. Deoarece în supunere se împlineşte voinţa maestrului, în timp ce solicitarea exprimă voinţa discipolului.

Răsplată

Maestrul, în toată puterea sa, sălăşluieşte în sufletul discipolului care i-a primit cuvintele cele mai sfinte despre Dumnezeu.

Cum poate discipolul să-l răsplătească pe maestru pentru cuvintele şi încurajările care i-au hrănit sufletul? Slujindu-L pe Dumnezeu cu toată fiinţa lui!

Inima

Inima discipolului trebuie să tresară întotdeauna de focul sfânt al iubirii, fără să fie vreodată mistuită.

Severitatea

Discipolul nu trebuie să fie tulburat de chipul maestrului.

Când maestrul atinge un grad înalt de spiritualitate, chipul lui devine sever.

Discipolul trebuie să descopere această stare şi s-o înţeleagă.

Limba

Limba discipolului nu trebuie să rupă oasele, ci să vindece rănile.

Frumuseţea

O vorbă plină de adevăr este frumuseţea discipolului!

Frumuseţea este veşmântul adevărului.

Subterfugiul

Discipolul nu trebuie să cultive subterfugiul.

Aceasta îl şi caracterizează, căci totul e firesc în viaţa lui.

Creşterea

Discipolul trebuie să crească! Trebuie să crească atunci când e lovit şi trebuie să crească atunci când e mângâiat.

Discipolul trebuie să crească întotdeauna!

Voinţa, inima şi mintea

Discipolul are o sarcină triplă: să-şi dezvolte şi să-şi întărească voinţa, să-şi înnobileze şi să-şi purifice inima, să-şi lumineze şi să-şi fortifice mintea.

Iubirea şi puritatea

Prin iubire, discipolul dobândeşte puritate.

Iubirea este o forţă care se dezvoltă doar în puritate!

Iubirea, înţelepciunea şi adevărul

Discipolul care îşi iubeşte maestrul trebuie să păstreze mereu în inimă iubirea, înţelepciunea şi adevărul.

Ştiinţa iubirii

Ştiinţa iubirii e sublimă!

Iubirea trebuie studiată aşa cum se studiază natura. Nu se poate studia natura după o singură floare. Formele nenumărate ale iubirii formează Absolutul.

Viitorul

Discipolul trebuie să-şi conceapă viaţa ca pe un progres spre un viitor sublim.

Omenirea trăieşte în prezent. Viitorul aduce întotdeauna o evoluţie a conştiinţei; trecutul corespunde unei involuţii şi prezentul e provizoriu.

Perspectiva unui viitor sublim trebuie să alimenteze prezentul discipolului.

Discipolii buni

Cei mai buni discipoli sunt cei care merg firesc; ei nu întârzie, nu se grăbesc, nu se opresc şi nu aleargă, se comportă natural.

Ritmul cosmic se reflectă în viaţa lor!

Parfumul

Discipolul nu trebuie să dorească nimic în mod prematur. Nu trebuie să dorească să inspire un parfum puternic; n-ar putea să-l suporte. Parfumul poate fi atât de tare, încât s-ar putea să-i slăbească simţurile.

Maestrul ştie de ce are nevoie discipolul.

Discipolul ştie că fiecare lucru va veni la timpul lui.

Recunoştinţa

Discipolul trebuie să fie recunoscător pentru binefacerile maestrului şi să meargă înainte.

Maestrul nu va permite niciodată ca discipolul să nu mai progreseze.

Discipolul recunoaşte ajutorul pe care îl primeşte de la maestru şi de la Cerul întreg. Asta îi insuflă recunoştinţă şi devoţiune clipă de clipă.

Armonia naturală

Prima lucrare a discipolului trebuie să fie să-şi dezvolte în caracter o armonie naturală.

Studiul

Ce este cel mai important pentru cel flămând?

Pentru discipol, lucrul cel mai important este dorinţa irezistibilă de a învăţa. Studiul este prioritar şi depăşeşte totul. Restul e secundar.

Discipolul începe prin a se ocupa de sământă, în timp ce lumea caută livada care dă deja fructe. În aceasta constă diferenţa. Dar astfel de livezi nu se găsesc nicăieri.

Discipolul studiază ca să împlinească voia Domnului!

Polarizarea

Discipolul trebuie să ştie să se polarizeze şi să-şi sporească magnetismul. Se ataşează de polul pozitiv al existenţei şi lucrează cu el.

Trăsături distinctive

Discipolul poate să se transforme, dar trăsăturile fundamentale aşezate în el de Creator nu trebuie să se schimbe. El este ce a aşezat în el Dumnezeu.

Specificitate în dezvoltare

Discipolul nu trebuie să ia exemplu de la ceilalţi!

Fiecare îşi urmează propria cale. Dacă eşti râu, trebuie să curgi; dacă eşti copac, trebuie să creşti; dacă eşti fruct, trebuie să te coci.

Fiecare lucru trebuie să se dezvolte şi să se împlinească potrivit naturii sale!

Înflorirea iubirii

Când discipolul e bolnav, trebuie să-şi sporească iubirea, şi se însănătoşeşte îndată.

Binele

Binele este esenţa omului!

Discipolul trebuie să-l cultive în el. De aceea a fost trimis pe pământ.

Voinţa de bine

Omul are nevoie de voinţă ca să manifeste binele.

Ca să înainteze spre înălţimi, are nevoie de voinţă. Şi nu te poţi ridica decât cu binele. Pentru rău, nu e nevoie de voinţă. E de ajuns să intri în curentul lui ca să te ia cu el.

Pentru bine trebuie să ai voinţă!

Evoluţia

Pentru discipol, evoluţia înseamnă ridicarea spre condiţiile în care sufletul său poate să crească şi să se dezvolte corect.

Este un proces neîntrerupt de trezire şi de eliberare.

Este discipol cel care lucrează conştient în această direcţie; el participă la mersul colectiv al evoluţiei.

Inteligenţa obiectivă şi cea subiectivă

Discipolul trebuie să-şi dezvolte inteligenţa obiectivă ca să dezvolte observarea concretă a ceea ce îl înconjoară, nimic mai mult.

Trebuie ca el să-şi dezvolte inteligenţa subiectivă ca să poată trăi corect stările interioare.

Inteligenţa obiectivă se ocupă de fapte şi inteligenţa subiectivă, de legi. Dar niciuna dintre ele nu este încă inteligenţa principiilor.

Pasivitatea

Dacă vrea să fie receptiv, discipolul trebuie să manifeste în mod exclusiv o inteligenţă pasivă faţă de Dumnezeu.

Smerenia face sufletul apt pentru receptivitate.

Albastrul şi albul

Discipolul trebuie să aibă înlăuntrul său lumina albastră şi lumina albă. Ele îl vor ajuta să se spiritualizeze. Discipolul trebuie să folosească acţiunea dătătoare de viaţă a diferitelor raze luminoase pentru înălţarea sa.

Două obiecte

Concentrarea este starea naturală a discipolului. Când îşi îndreaptă conştiinţa spre mai multe obiecte, două sau mai multe, unele legate de lumea materială şi altele de cea spirituală, şi acestea se amestecă, discipolul se risipeşte. Nu trebuie să admită asta. Trebuie să se concentreze doar în direcţia în care se află înălţarea tuturor sufletelor, inclusiv al lui, deasupra ambiţiilor personale.

Farfuria mare

Unii discipoli folosesc târnăcoape mici şi apoi cer o farfurie mare.

Iată de ce, uneori, maestrul duce discipolul lângă târnăcoape, ca să-şi aleagă unul el însuşi, şi farfuria o să-i fie pe măsura săpăligii.

„Da” şi „nu”

Discipolul trebuie să fie ferm în principii, ca să poată spune „da” sau „nu”. Când un lucru nu se poate aplica în numele unui principiu, el zice „nu”! Când trebuie să fie aplicat, zice „da”!

Iubirea şi sensul

Discipolul trebuie să ştie că o existenţă fără iubire este imposibilă.

În iubire, totul capătă sens.

Iubirea şi raţiunea

Numai iubirea poate să atenueze lucrurile şi numai raţiunea poate să le dea valoare.

Blândeţea este manifestarea exterioară a iubirii.

Dorinţele false

Discipolul trebuie să se ferească de dorinţele false; ele sunt distructive. Dorinţele naturale ale sufletului sunt sfinte şi îl înalţă.

O dorinţă naturală este conformă cu voinţa divină, vine de la Dumnezeu!

O dorinţă naturală aduce o viaţă plină.

Îndoiala

Când se îndoieşte, discipolul îşi pierde magnetismul, precum şi expresia de dinainte, naturală şi atrăgătoare.

Intuiţia şi raţiunea

Discipolul trebuie să-şi urmeze firea. Unii progresează acţionând conform propriei intuiţii, alţii, graţie gândirii lor.

Planul Creaţiei

Când discipolul nu trebuie să se preocupe de felul în care se dezvoltă, îi este de ajuns să înveţe.

Această problemă nu face parte din planul lui, ci din planul divin al Creaţiei.

Victoria

Când discipolul triumfa, se bucură, aşa cum se bucură şi maestrul de victoria acestuia.

Discipolul poate să învingă dacă cheamă în ajutor forţele Cerului!

Puritatea discipolului

Nimic nu trebuie să murdărească puritatea discipolului. Când e pur şi îşi protejează puritatea, îl bucură pe maestru.

Binele

Discipolul bun este instruit şi aplică în viaţă cunoştinţele dobândite.

Manifestarea exterioară a iubirii este binele!

Sacrificiul şi înţelepciunea

Discipolul bun se sacrifică.

Discipolul bun este înţelept.

Adevărul

Discipolul bun iubeşte adevărul. Tocmai după acest criteriu îl apreciază maestrul.

Binele

Discipolul trebuie să ştie că maestrul doreşte întotdeauna ce e mai bun pentru el. Maestrul doreşte ca el să poate să suporte încercările şi să învingă ispitele.

Tinereţea

Cel ce trăieşte în iubire este tânăr întotdeauna.

Bătrâneţea nu există pentru discipol, el trăieşte în iubire şi tocmai de aceea e discipol.

Lumea nu înţelege iubirea.

Cel ce trăieşte în iubire rămâne mereu tânăr!

Încercările

După ce discipolul a fost acceptat de maestru, trece prin încercări grele ca să-şi dovedească iubirea. Numai discipolul care iubeşte le va suporta.

Iubirea rezistă la tot!

Iubirea şi pacea

Dacă discipolul va trăi în pace, va şti că simte iubirea adevărată.

Dacă iubirea nu poate să aducă pace, nu e iubire.

Adevărul şi iubirea

Discipolul trebuie să acţioneze întotdeauna întru adevăr şi iubire.

Iubirea rezolvă totul. Nimeni nu e mai nobil şi mai presus de ea.

Adevărul îl eliberează pe discipol. El este forţa care face omul să avanseze în viaţa veşnică.

Adevărul

Când discipolul se află pe punctul de a minţi, să-şi amintească cuvintele maestrului: „Adevărul ne aparţine, nu minciuna!”. Şi, dacă e discipol, nu va minţi!

Încercarea

Discipolul trebuie să ştie că nu va trece niciodată de două ori prin aceeaşi încercare. De aceea, trebuie să se străduiască s-o treacă cu bine. Dacă n-o suportă, ratează încercarea. I se va da alta, dar prima nu se va repeta.

Adevărul

A spune adevărul este o operaţie fără anestezie.

Discipolul trebuie să fie pregătit să suporte adevărul! Atunci e puternic.

El ştie că adevărul, în esenţa lui, este întotdeauna blând!

Răspunsul

Există întrebări la care discipolul trebuie să răspundă cu sinceritate. Dacă răspunde ambiguu, nu spune adevărul.

Un maestru cunoaşte adevărul. Numai un discipol este supus la această încercare.

Puterea şi nobleţea

Un discipol e puternic, dar numai când nu face rău. În asta stă nobleţea lui!

Cunoaşterea şi iubirea

Discipolul trebuie să tindă spre dobândirea unei cunoaşteri, dar cu iubire.

O cunoaştere obţinută fără iubire înjoseşte; o cunoaştere dobândită cu iubire înnobilează.

Aceasta este cunoaşterea adevărată!

Pacea

Discipolul trebuie să fie întotdeauna calm, nu numai în aparenţă, ci şi în adâncul sufletului.

Omul păcii iradiază o lumină supranaturală care le aduce armonie celor din jurul lui.

Pacea mărturiseşte prezenţa Duhului Sfânt!

Sentimentele sfinte

Discipolul nu trebuie să-şi vândă sentimentele sfinte.

Altruismul este calitatea iubirii.

În iubire, totul are valoare.

Păcatul

Dacă discipolul primeşte păcatul care vine la el, pierde totul imediat.

Discipolul este puternic nu numai când dobândeşte bogăţii, ci şi când ştie să le păstreze.

Iubirea

Dacă vrea să trăiască în iubire, discipolul nu trebuie să se murdărească.

O clipă trăită lângă izvorul iubirii este mai valoroasă decât o sută de coroane regale!

Fructele

Discipolul trebuie, de asemenea, să poată să se hrănească doar cu fructe. Îi vor insufla gânduri clare şi sentimente curate. Şi îşi va dezvolta voinţa.

În o sută de ani, bucătăria se va modifica. În zilele noastre, femeile îşi petrec o mare parte din viaţă în bucătărie şi bărbaţii muncesc doar pentru mâncare.

Planul mental

Când discipolul este în stare de meditaţie şi de concentrare, nu trebuie să-l distragă nimic şi trebuie să fie în armonie cu gândurile şi să trăiască în planul mental.

Maestrul

Fără un maestru, iniţierea este imposibilă!

Maestrul îi este indispensabil discipolului. El îi va da direcţia corectă în existenţa lui pământească şi sus în lumea invizibilă.

Numai cel ce a parcurs drumul şi îi cunoaşte toate detaliile poate să-l dezvăluie.

Suferinţa

Pe pământ, suferinţa este starea cea mai admirabilă.

Prin ea învaţă discipolul cele mai bune lecţii.

Prin suferinţă, discipolul se înalţă.

Prin suferinţă, conştiinţa se trezeşte.

Scopurile

Scopul discipolului, Dumnezeu, se găseşte în el însuşi. Iată de ce îl poate atinge fără obstacole. Discipolul trăieşte în bucurie pentru că poartă în el plenitudinea.

Oamenii îşi caută scopul în exterior şi de aceea au o viaţă jalonată de decepţii.

Suferinţele şi adevărul

Când discipolul va înţelege corect suferinţele, va înţelege adevărul.

Inutilul

Discipolul nu trebuie să dorească mai multe suferinţe şi mai multe bucurii în viaţă decât îi sunt necesare. Ele sunt inutile.

Suferinţele aduc mai multă umiditate şi bucuriile, mai multă lumină şi căldură.

Suferinţele

Discipolul nu va fi întrebat prin ce încercări a trecut, ci ce anume a reţinut.

Cunoaşterea

Discipolul îşi va cunoaşte maestrul după ce îşi va înălţa conştiinţa până la lumea divină.

Răbdarea

Ai răbdare, discipolule, tu care eşti învăţăcelul meu!

Răbdarea este una dintre cele mai sublime calităţi ale lui Dumnezeu.

Răbdare, discipolul meu, răbdare, răbdare!

Puritatea

Discipolul trebuie să aibă întotdeauna sufletul curat. Principiul învăţăturii noi este ca discipolul să păstreze întotdeauna puritatea lui şi a celorlalţi.

Evidenţă

„Îţi mulţumesc, Doamne, pentru iubirea Ta, Ţie, care m-ai creat în aşa fel încât să pot acţiona!”

Când discipolul experimentează anumite dificultăţi, să-şi spună: „Dumnezeu e în mine şi El îmi permite să acţionez. În numele iubirii divine, nu există *nu pot!* Dumnezeu e iubire!”

Cele două extreme

Discipolul trebuie să se protejeze de două extreme: dacă inima i se răceşte, devine o bucată de gheaţă; dacă mintea i se aprinde prea mult, e tulburată de curenţi furtunoşi.

Inima trebuie să fie caldă şi mintea trebuie să fie luminată.

Iubirea

Iubirea discipolului trebuie să se purifice constant ca să se contopească cu iubirea maestrului.

Ce este mic nu se poate ridica până la mare decât prin iubire. Numai iubirea face mare ce e mic.

Numai iubirea face să coboare ce e mare spre ce e mic.

Numai iubirea poate pune ce e mic în slujba sublimului.

Blândeţea

Numai discipolul dominat de blândeţe poate să emane în jur unde care îi permit să înţeleagă marea, sublima iubire. Această iubire divină este tot ce e mai sfânt pe pământ.

Numai iubirea divină e iubire!

Excursia

Când discipolul se află în excursie în munţi, e bine să se roage şi să practice exerciţiile de gimnastică la altitudinea cea mai mare.

Dincolo de teamă

Când vine, răul aduce teama.

Discipolul trebuie să-şi zică: „Fără teamă!”, înţelegând prin aceasta: „Dumnezeu e mai puternic”.

Din iubire

Discipolul trebuie să facă totul din iubire!

Orice lucru care se face fără iubire este criminal.

Totul cu iubire!

Virginitatea

Discipolul trebuie să fie virgin.

Virginitatea este o calitate a sufletului. Nu e fizică.

Armonia

Discipolul trebuie să se armonizeze cu Atotputernicul şi să se apropie de El cu încredere totală şi fără teamă. Armonia este o condiţie pentru o relaţie între el şi Absolut.

Bucuria

Discipolul care merge pe drumul cel bun este bucuros.

Bucuria discipolului vine din interiorul lui ca un izvor. Oamenii mundani încearcă să ridice vălul ca să vadă de unde vine această bucurie, dar nu pot. O caută în exterior, dar acolo nu e nimic.

Bucuria discipolului vine dinăuntru.

Creşterea

Iubirea ta să crească!

Discipolul trebuie să crească zi de zi în iubirea lui!

Cunoaşterea lui Dumnezeu

Această cunoaştere înseamnă a-l primi şi a-l cunoaşte iubirea.

Relaţia corectă

Dacă iubeşti un om, iubeşti tot ce iubeşte el.

Discipolul care îşi iubeşte maestrul iubeşte toate recomandările lui!

Lucrul important

Pentru discipol, important este să accepte iubirea divină. Este important ca această iubire să devină o necesitate în existenţa lui; trebuie ca el să trăiască în această iubire, s-o posede, s-o respire, pentru ca viaţa lui să aibă sens.

Şcoala orientală

În Şcoala orientală, discipolul trecea cu succes încercări provocate artificial. În zilele noastre, discipolului i se propun doar încercări naturale şi trebuie şi el să le treacă cu succes. Cineva vine să te vadă şi e grosolan cu tine. Fii erou şi spune-i cu iubire: „Vino şi mâine să mă vezi!”.

Cu Dumnezeu

Discipolul trebuie să simtă în mod conştient legătura vie care îl uneşte cu Dumnezeu. Nu trebuie să se oprească la consecinţe, ci mai curând la principii.

Tăcerea

Când maestrul vorbeşte, discipolul tace.

Când maestrul tace, discipolul e pus la încercare.

Cea mai plăcută artă, pe care discipolul o poate aplica cel mai uşor, este arta de a tăcea şi de a asculta.

Binele

Discipolul trebuie să tindă spre bine!

Binele e rodul iubirii; iubirea e rodul duhului; duhul e manifestarea lui Dumnezeu!

Filosofia

În viaţa sa, discipolul trebuie să ştie să filosofeze.

Trebuie să ştie să rezolve toate problemele. Oamenii mundani se ocupă de cele mai importante şi el, discipolul, le rezolvă pe cele mai mici.

Şcoala divină

În Şcoala divină, discipolul trebuie să fie stăpân pe sine.

Stările cele mai sfinte ale sufletului nu se expun în exterior.

Nu imediat

Maestrul nu-i dă imediat discipolului ceea ce cere, ci îl lasă să trăiască un timp cu acel gând, ca discipolul să aibă timp să-şi pună la încercare dorinţa.

Dacă dorinţa e spirituală, se va menţine; dacă e materială, va dispărea.

Stabilitatea

Discipolul este pus la încercare întâi în privinţa stabilităţii. Abia după aceea îi vor fi destăinuite unele adevăruri.

Disciplina şi libertatea

Discipolul trebuie să-şi impună el însuşi un regulament de conduită! Dacă el va fi impus din exterior, va fi o constrângere.

În viaţa discipolului, nimic nu este impus cu forţa.
El realizează totul inspirat de libertatea interioară.

Detaliile

Discipolul este pus la încercare în privinţa lucrurilor mărunte şi, dacă este atent la detalii, va fi foarte câştigat.

Experienţele intense

Toate experienţele intense ale discipolului trebuie să fie interioare, abia să atingă exteriorul.

Atunci sunt profitabile.

Profunzimea

Discipolul trebuie să treacă prin suferinţe mari ca să dobândească o anumită forţă de caracter fără de care nu poate să învingă. Forţa este conţinutul lucrurilor a căror grandoare indică forma. Sentimentele pot să fie puternice şi intense.

Intensitatea este deja a patra dimensiune.

Discipolul bun

Discipolul nu trebuie să critice niciodată atitudinea maestrului său, dacă vrea să fie un discipol bun. Maestrul are mai multă ştiinţă decât el. Trebuie să fie întotdeauna fericit să-i primească instrucţiunile şi să-şi zică: „Este pentru binele meu. Aceasta este dorinţa maestrului meu. O voi îndeplini cu bucurie şi cu iubire!”.

Iubirea de Dumnezeu

A-L iubi pe Dumnezeu înseamnă a răspândi pe drumul tău firele luminoase ţesute de puritate.

Când discipolul îl iubeşte pe Dumnezeu, începe o viaţă corectă şi domină toate situaţiile.

Milostivirea

Astăzi, natura este mai mult milostivă decât austeră. Apreciem aceste două calităţi, dar preferăm milostivirea. Numai Dumnezeu e milostiv.

Milostivirea calmează şi iubirea întăreşte.

Iubirea sufletului

În lume, sufletul omenesc îşi caută preaiubitul, pe Dumnezeu. Când îl întâlneşte, se trezeşte.

Ce schimbare are loc atunci în tine! Eşti deja fiu al luminii.

Respiri în jur parfumul dulce al miilor de flori.

Lumina mângâie deja întreaga creaţie divină.

Zăpezile şi gheţurile se topesc.

Te afli deja în ţara în care soarele luminează şi lumina lui va arde veşnic. Pentru că de acum înainte nu va mai fi noapte! Lacrimile ochilor tăi s-au uscat deja.

Poţi să auzi de pe acum muzica cerească ce răsună peste tot. Parcă ar emana din toate stâncile, din toate piscurile, din toate izvoarele, pajiştile, florile, copacii şi din toate stelele! Toate vorbesc şi tu le înţelegi limbajul! Este cântecul lor de rugăciune înălţat către Atotputernic!

Ape cristaline curg în jurul tău aducându-ţi nemurirea; pomi înfloriţi te înconjoară oferindu-ţi lună de lună fructele lor, în timp ce frunzele slujesc la vindecarea popoarelor.

Din iubire pentru Dumnezeu, iubeşti întreaga lume, pentru că vezi în toţi oglindirea frumuseţii Sale. Şi iubirea lor pentru tine este iubirea lui Dumnezeu.

Tu deja nu mai iubeşti, ci eşti tu însuţi iubire, puritate, inocenţă, lumină!

Tot ce faci, faci în numele Domnului.

Îţi întorci privirea roată şi peste tot se vede doar frumuseţe!

Şi zici: „Acum, am înţeles că planul Creaţiei este planul iubirii! Totul este iubire, totul este adevăr”.

Este iubirea sufletului!

LA FAPTE!

Sufletul trezit zice: Noaptea lungă a trecut!

Vălul mi-a căzut de pe ochi şi înţeleg în sfârşit că:

Totul e frumuseţe! Totul e bucurie!

Totul e puritate! Totul e iubire!

Îi iubesc pe toţi oamenii, fiindcă poartă în ei frumuseţea, bucuria, puritatea şi iubirea!

Voi merge la cei care n-au credinţă, ca să le dăruiesc din lumina în care trăiesc.

Voi merge la cei care plâng, ca să-mi împart cu ei bucuria.

Voi merge la deznădăjduiţi, ca să-i consolez.

Voi merge la cei care se îndoaie sub poveri şi le voi dărui iubirea mea!

Voi merge la toţi ca să le aduc pacea mea.

Şi asta e bucuria mea!

Pentru că toţi sunt în mine şi eu sunt în ei.

Mă pun în mişcare ca să slujesc.

CUPRINS

ORIGINEA CĂRŢII..2
SUFLETELE CARE SPERĂ..4
CÂND SOAREL STRĂLUCEŞTE...5
CALEA MAESTRULUI..7
LA FAPTE!...112